

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๑๖ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิก มาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ
เปิดประชุม ~~ที่~~

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๐ วันพุธที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้ลงมติ
ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. .... ที่วุฒิสภาแก้ไข
เพิ่มเติมและกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ ๑๐ คน จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : และเพื่อให้เรื่องเสร็จสิ้นไปคราวเดียว ผมจะขอ
อนุญาตต่อที่ประชุม ~~เพื่อ~~ที่จะหยิบยกเรื่องในวาระที่ ๑ เรื่อง ตั้งกรรมการร่วมกันเพื่อ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. .... ขึ้นมาทันเสียในคราวเดียวกัน ~~ด้วย~~ มีท่านผู้ใด
จะขัดข้องไหม ~~ด้วย~~

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็เชิญสมาชิก เสนอรายชื่อกรรมการ
๑๐ ~~ท่าน~~ ขอเชิญ พลเรือเอก เกษะหลัก ครั้น

LIRT

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่
เคารพ กระผม พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ ขออนุญาตเสนอรายชื่อของคณะ
กรรมาธิการร่วมกันที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. .... ทางฝ่ายของ
วุฒิสภา~~ผู้ครับ~~ ผมจะขออนุญาตเสนอรวม~~ขึ้น~~ ๑๐ ^{หัว}ขึ้น

๑. นางกรรองแก้ว อัสวชิน
๒. นายกิริรินทร์ ชัชวาลวงศ์
๓. นายทองดี นิกรัมย์
๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๕. นายนิวัฒน์ พันธุ์
๖. นายเพชร ยุติธรรมดำรง
๗. นายพินิต อารยะศิริ
๘. นายไพศาล กุมลขันธ์
๙. นายชงยุทธ เลอลง
๑๐. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย
กระผมขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง~~ผู้ครับ~~ มีท่านผู้ใดจะเสนอ
ท่านอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเลือกทั้ง ๑๐ ^{คน}หัวเป็น
กรรมาธิการร่วมกัน~~ผู้ครับ~~

ต่อไปเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สท ๐๐๐๘/๕๖๓4

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๑1 / ๑541
วันที่ ๕. 6. ๕1
เวลา ๑๖.3๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๖ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมา เพื่อมาเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณา
และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ และครั้งที่ ๑๓
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ และที่ประชุมได้ลงมติให้พิจารณา
โดยกรรมาธิการเต็มสภาตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ ที่ประชุมจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓
ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๖ สิงหาคม ๒๕๔๑

Anatij Wulany

(ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดลำดับบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำ ให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากร (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕๓)

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนเงินสูงสุดของบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้าง มีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๗)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติให้หนี้ ที่เกิดจากการไม่ชำระค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลา ในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ เงินสะสม เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มให้ลูกจ้าง หรือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมด ของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วน ที่เกี่ยวกับสิทธิของลูกจ้าง โดยให้รวมความถึง สิทธิของเสมียน คนใช้ และคนงาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๓ เดิมด้วย โดยกำหนดลำดับบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้าง มีสิทธิได้รับอยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากร ประกอบกับสภาวะ เศรษฐกิจ และสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนเงินสูงสุดของบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้าง มีสิทธิได้รับให้เหมาะสมกับสภาวะ เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในปัจจุบันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ)

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕๓ ถ้าหนีมืออยู่ เป็นคุณแก่บุคคลผู้ใดในรู้อย่างหนึ่งอย่างใด
ดังจะกล่าวต่อไปนี้ บุคคลผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของผู้นั้น คือ

- (๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อันร่วมกัน
- (๒) ค่าปลงศพ
- (๓) ค่าภาษีอากร และ เงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับ เพื่อการงานที่ได้ทำ ให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้าง
- (๔) ค่าเครื่องอุปโภคบริโภคอันจำเป็นประจำวัน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕๗ บุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการงานที่ได้ทำ ให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างนั้น ให้ใช้สำหรับค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ และ เงินอื่นใดที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับ เพื่อการงานที่ได้ทำให้ นับโดยหลังขึ้นไปสี่เดือนแต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งสัปดาห์ต่อลูกจ้างคนหนึ่ง"

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กรรมการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ต้องขอประทานโทษท่านสมาชิกฯ ที่เราเองก็เพิ่งได้รับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวานนี้ โดยที่เป็นเรื่องที่รับด้าน ^{ที่คิดว่า} เป็นกฎหมายสั้น ๆ
ก็เลยนำมาบรรจุในวันนี้ ร่างก็คงเพิ่งได้รับกันตอนเช้าเหมือน ๆ กันทั้งนั้น ~~ครับ~~
เชิญท่านเลขาธิการอ่านสารบบ

นายพินิต อาระยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย

แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

.....

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณา
และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ และ
ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ และที่ประชุม
ได้ลงมติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ ที่ประชุมจึงได้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และ
ลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๖ สิงหาคม ๒๕๔๑

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....
คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดลำดับบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๓)

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนเงินสูงสุดของบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๔)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติให้หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ เงินสะสม เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มให้ลูกจ้าง หรือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของลูกจ้าง โดยให้รวมความถึง สิทธิของเสมียน คนใช้ และคนงานตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๓ เดิมด้วย โดยกำหนดลำดับบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับอยู่ในลำดับเดียวกับ

บุรีรมสิทธิ์ในคำการเมืองการ ประกอบกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนเงินสูงสุดของบุรีรมสิทธิ์ในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในปัจจุบันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิรัชครับ

นายวิรัช โดสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม วิรัช โดสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา กระผมขออนุญาตอภิปรายให้ความเห็น
 สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. .... ซึ่งเนื้อหาหลักที่สำคัญก็คือเป็นการให้บุรีรมสิทธิ์สำหรับหนี้ ซึ่งเป็นหนี้ที่นายจ้าง
 เป็นหนี้ลูกจ้าง เนื่องมาจากการที่ลูกจ้างได้ทำงานให้ที่นายจ้าง ซึ่งกระผมเห็นว่า การออก
 กฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาในเวลาที่เหมาะสมก่อนที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน
 พ.ศ. ๒๕๔๑ จะมีผลเริ่มใช้บังคับจริงจึงในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ ซึ่งร่างกฎหมาย
 ฉบับนี้ที่สอดคล้องต้องกันก็คือ เป็นการเริ่มใช้บังคับพร้อม ๆ กับพระราชบัญญัติคุ้มครอง
 แรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งนั้นก็แสดงว่า รัฐบาลที่มีเจตจำนงที่แน่นอนว่า กฎหมาย
 คุ้มครองแรงงานนั้นคงจะมีผลใช้บังคับอย่างแน่นอน ในกฎหมายฉบับนี้ได้ระบุว่า กรณี
 ที่เจ้าหนี้ ก็คือลูกจ้าง มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ต่อนายจ้าง ไม่ว่าจะเป็นหนี้ที่เกิดจากการทำงาน
 หรือหนี้ที่เป็นผลประโยชน์ตอบแทนเนื่องจากการทำงานนั้น จะได้สิทธิเฉลี่ยเช่นเดียวกับ
 หนี้นายจ้าง นั่นก็คือ ถ้านายจ้างต้องเลิกกิจการ หรือผู้ที่เป็นจะต้องไปเฉลี่ยหนี้นี้ในคดี
 ล้มละลายหรือคดีอื่นใดก็ตาม ลูกจ้างที่จะมีสิทธิได้รับการเฉลี่ยหนี้เช่นเดียวกับนายจ้าง
 นั้นได้แสดงว่า ลูกหนี้คือนายจ้างก็มีโอกาสจะหาเงินมาจ่ายให้ตัวลูกจ้างได้ ตามที่ลูกจ้างมี
 สิทธิ กระผมสงสัยอยากขอคำชี้แจงนิดเดียวจากท่านรัฐมนตรี ว่าวันนี้มันเป็นเกียรติ
 มาก ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ห่วงกรุณามาชี้แจงเอง
 นะครับ พอดีดูจากรายงานของสภาผู้แทนราษฎร ในสภาผู้แทนราษฎรยังเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ
 เกี่ยวนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ท่านกรุณาเอง กระผมอยากขอถามว่า ในการแก้ไข

มาตรา ๒๕๓ ของประมวลแพ่งและพาณิชย์ (๒) ซึ่งความจริงก็เป็นเรื่องเดิมที่ว่า เมื่อ
เจ้าหนี้จะต้องมีการชำระหนี้ (๒) ก็คือเรื่องของศาลลงศพ ~~หนี้~~นี้ก็จะใช้สำหรับ
นายจ้างที่เป็นบุคคลธรรมดา -----

ที่สำหรับนายจ้างซึ่งเป็นนิติบุคคล นิติบุคคลถ้าเป็นกรณีที่จะเลิกกิจการก็เหมือนกับบุคคลธรรมดาที่เสียชีวิต แต่ค่าปลงศพในที่นี้รวมหมายถึงการชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้นด้วย หรือเปล่า คือถ้าไปรวมถึงการชำระบัญชีด้วย ค่าใช้จ่ายในการชำระบัญชีที่อาจจะเกิดขึ้น ค่าใช้จ่ายอีกส่วนหนึ่งซึ่งแยกต่างหาก ~~ส่วน~~ ถ้าเป็นนิติบุคคลเราจะไปใส่ไว้ในลำดับไหน จะอยู่ในลำดับ ๑ เรื่องค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อันร่วมกัน หรือที่อยู่ในเรื่องช่วงค่าปลงศพ ก่อนจะมาถึง (๓) ที่จะมีการเฉลี่ยระหว่างภาษีอากรกับเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับ ~~หรือ~~ สำหรับใน (๓) เรื่องที่ภาษีอากรในที่นี้จะรวมถึงเงินที่นายจ้างจะต้องชำระตามกฎหมายอื่น ด้วยหรือไม่ ~~หรือ~~ เช่น ~~ในเรื่อง~~ เงินสมทบประกันสังคม เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน จะต้องมีการแบ่งไปชำระ รวมความอยู่ใน (๓) นี้ด้วยหรือเปล่า ส่วนเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการงานที่ได้ทำให้ ~~ลูก~~ ^{ผู้} ลูกหนึ่งซึ่งเป็นนายจ้าง ~~ซึ่ง~~ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ~~ผู้~~ ^{นี้} ก็มีอยู่หลายประเภท ตั้งแต่ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย และค่าชดเชยพิเศษ ซึ่งในกฎหมายคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ~~ผู้~~ ^{นี้} ยังระบุด้วยว่า กรณีที่นายจ้างไม่จ่ายให้ ~~ผู้~~ ^{ผู้} ลูกจ้างตามกำหนดเวลา ไม่ว่าจะเป็ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าชดเชยก็ตามจะต้องจ่ายดอกเบี้ย และจะต้องจ่ายเงินเพิ่มให้ ~~ผู้~~ ^{ผู้} ลูกจ้างด้วย ถ้าการที่คิดนัดในการจ่ายนั้นเป็นไปโดยจงใจ ดอกเบี้ย ~~ผู้~~ ^{ผู้} คิดร้อยละ ๑๕ ต่อปี เงินเพิ่ม ~~ผู้~~ ^{ผู้} คิดร้อยละ ๑๕ ทุก ๗ วัน ก็อาจจะเรียนถามว่า ความหมายที่เพิ่มเข้ามาอยู่ใน (๓) นี้ รวมทั้งดอกเบี้ยและเงินเพิ่มซึ่งนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายให้ ~~ผู้~~ ^{ผู้} ลูกจ้างด้วยหรือไม่ ~~ผู้~~ ^{ผู้} นี้เป็นข้อสงสัยที่อยู่ในมาตราที่มีการแก้ไขในมาตรา ๒๕๓ ^{วรรค} ส่วนในมาตรา ๒๕๗ ^{วรรค} ไปประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ~~ผู้~~ ^{ผู้} ได้ระบุว่า การจะจ่ายเงินให้ ~~ผู้~~ ^{ผู้} ลูกจ้างนั้น เมื่อไปแบ่งเฉลี่ยกับภาษีอากรแล้วก็ให้จ่ายเงินย้อนหลังนับขึ้นไป ๔ เดือน ๔ เดือนในที่นี้ ^{วรรค} หมายความว่า ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ^{วรรค} ซึ่งตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ~~ผู้~~ ^{ผู้} นี้เหมือนกันในเรื่องอายุความ ^{วรรค} ว่า เงินค่าจ้างก็ดี ค่าล่วงเวลาก็ดี ค่าทำงานในวันหยุดก็ดี ค่าล่วงเวลาในวันหยุดก็ดี ~~ผู้~~ ^{ผู้} เมื่อเป็นค่าจ้างจะมีอายุความในการฟ้องร้องได้ ๒ ปี แต่ ~~ผู้~~ ^{ผู้} เราให้ย้อนหลังขึ้นไปได้เพียง ๔ เดือน ~~ผู้~~ ^{ผู้} นี้จะยกจะทราบเหตุผลที่ทำไม่กำหนดไว้แค่ ๔ เดือน ทั้ง ๆ ที่

ลูกจ้างมีสิทธิฟ้องได้ ย้อนหลังได้ถึง ๒ ปี ~~นับครั้ง~~ และถ้าหาก ~~จะ~~ไปฟ้อง ~~ผู้~~จะต้อง
 ฟ้องโดยแยกเป็นคดีอื่นต่างหาก ~~ที่~~คือ ~~ผู้~~ฟ้องเป็นคดีแพ่งต่างหาก กระผมคิดว่า ก็เท่ากับ
 คัด โอกาสที่ลูกจ้างจะไปฟ้อง เพราะโอกาสที่ลูกจ้างจะไปฟ้องนั้นก็คงจะยากอยู่แล้ว ถ้ามิได้
 มีการดำเนินการกำหนดให้ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเสียในคราวเดียว ในคราวที่นายจ้างจะต้องจ่าย
 และในมาตรา ๒๕๑ นั้นเองก็ยังกำหนดว่า ให้มีสิทธิได้ไม่เกิน ๑ แสนบาท ต่อลูกจ้าง
 ๑ คน ซึ่งกระผมดูคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีในสภาผู้แทนราษฎรก็บอกว่า เพื่อจะเฉลี่ยประโยชน์
 ให้ ~~ผู้~~ลูกจ้าง เพราะลูกจ้างที่เป็นเจ้านี้อาจจะมีหลายราย ~~ผู้~~เช่น กรณี ~~ผู้~~สวัสดิการ
 ไทยแมลลอนเท็กซ์ไทล์ จำกัด ~~ผู้~~ ลูกจ้างมีถึง ๕,๐๐๐ ราย แต่เข้าใจว่า คดีนี้ที่ผ่านรัฐมนตรี
 ก็คงจะใช้กำลังภายในให้ลูกจ้างได้รับประโยชน์ตามที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับ แต่ ~~ผู้~~ถ้าเป็นคดี
 อื่น ๆ ~~ผู้~~ ลูกจ้างแต่ละคนที่ทำงานมาเป็นเวลานานแล้ว เรากำหนดให้เขาได้รับเพียงแค่
 ๑ แสนบาท ซึ่งสิทธิเขาอาจจะมีมากกว่านี้ ส่วนที่เหลือก็เท่ากับตัดโอกาสที่เขาจะได้รับ
 เพราะโอกาสที่เขาจะไปฟ้องร้องเป็นคดีแพ่ง แล้ว ~~ผู้~~ไปขอเฉลี่ยทรัพย์สินเดียวกับเจ้านี้
 สามัญอื่น ๆ ~~ผู้~~นั้นก็คงจะเป็นไปได้ยาก ~~ผู้~~นี้ ~~ผู้~~ก็อาจจะทราบเหตุผลว่า จริง ๆ แล้วต้องการ
 ที่จะเฉลี่ยแค่นั้น ต้องการที่จะดูแลลูกจ้างเพียงบางส่วนเท่านั้นใช่หรือไม่ ถึง ~~ผู้~~ได้บอก
 การขึ้นค่าจ้างย้อนหลังให้เป็นไปตามอายุความ คือ ๒ ปี หรือว่าเงินนั้นให้เป็นไปตามที่
 มีสิทธิได้รับ

มีคำถามอีกอันหนึ่ง ที่เกี่ยวเนื่องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ก็คือในกรณีที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเงินอื่นใด เงินที่เป็นค่าตอบแทนในการทำงานจากนายจ้างนั้น ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้เปิดโอกาสให้ลูกจ้างสามารถไปยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จะเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจแรงงาน เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยให้ลูกจ้างว่า จะมีสิทธิได้รับเงินจากนายจ้างหรือไม่ เพียงใด จำนวนเท่าใด และคดีนี้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ยังระบุเพิ่มเติมไว้อีกว่า กรณีที่ลูกจ้างจะต้องไปฟ้องร้องคดี หรือว่าจะต้องไปแก้คดีเมื่อถูกนายจ้างฟ้องร้อง ลูกจ้างก็สามารถจะขอให้ผู้ตรวจแรงงานฯ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เป็นทนายแก้ต่างให้ได้ เพราะฉะนั้นก็อาจจะเรียนถามว่า ในประเด็นเหล่านี้ได้นำมาใช้กับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ที่เราแก้ไขนี้ด้วยหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๒๕๗ ไม่เรื่องข้อนี้ส่วนแบ่งลูกจ้าง ลูกจ้างจะต้องไปยื่นคำร้องขอส่วนแบ่งหรือผู้ตรวจแรงงานฯ จะดำเนินการให้ เมื่อลูกจ้างไปร้องขอ เมื่อลูกจ้างไปร้องขอแล้วกระทรวงแรงงานฯ จะดำเนินการให้ โดยที่ลูกจ้างไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง ไม่ต้องไปอ้างทนายความ ไม่ต้องไปดำเนินการเองให้เสียค่าใช้จ่าย หรือว่าลูกจ้างจะต้องไปทวงถามนี้ก็อาจจะทราบผู้ กระบวนการที่ผู้ตรวจแรงงานฯ ได้เตรียมเอาไว้เพื่อรองรับกฎหมายฉบับนี้

ผู้ว่าประเด็นที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งในขณะนี้ที่อยากจะขอเรียนถาม แนวทางปฏิบัติของกระทรวงแรงงานฯ ก็คือปัญหาเรื่องผู้ว่าการเลิกจ้าง ซึ่งปัจจุบันนี้ดูหนังสือพิมพ์ก็ยังเห็นว่ามีการเลิกจ้างเป็นรายวัน แต่ละวันก็จะมีหลายโรงงานที่ลดจำนวนลูกจ้างทั้งเลิกกิจการบ้าง กระทรวงพาณิชย์ก็บอกว่า มีผู้ยื่นขอเลิกนิติบุคคลเป็นจำนวนมาก ทั้งสำนักงานประกันสังคมก็บอกจำนวนลูกจ้าง ที่จ่ายเงินสมทบที่มีจำนวนลดน้อยลง ปัญหาเรื่องการเลิกจ้างที่มีมากมายเหล่านี้ ผู้ว่านายจ้างก็มีเงินไม่พอที่จะจ่าย ทำให้ลูกจ้างต้องมาร้องต่อกระทรวงแรงงานฯ หรือไม่ก็ต้องไปดำเนินการฟ้องบังคับให้นายจ้างจ่ายเงินกรณีอย่างนี้ กระทรวงแรงงานฯ คิดว่า น่าจะมีโอกาสให้ลูกจ้าง ได้รับเงินที่เร็วมากขึ้น

เพื่อให้ลูกจ้างสามารถจะได้เงินไปบรรเทาความเดือดร้อนในระหว่างที่หางานทำใหม่
ระหว่างที่จะต้องไปรับการฝึกอบรมเพื่อการทำงานที่อื่น หรือว่าจะมีวิธีการอื่นใดที่จะไม่ให้เกิด
ปัญหาหนี้เชื้อที่ลูกจ้างจะต้องรอนเงินจากนายจ้าง วิธีการที่กระทรวงแรงงานฯ จะช่วยให้
ลูกจ้างสามารถได้เงินเหล่านี้ จะดำเนินการอย่างไร ฉันนี่ได้ขออนุญาตเรียนท่านประธานฯ
ถามผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ ซึ่งได้มาร่วมประชุมด้วยในวันนี้
ขอพระคุณกรับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพานิชย์

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

กระผม พานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา กระผมคงเห็นด้วย และขอสนับสนุน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่จะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ที่จะใช้บังคับ
ในวันที่ ๑๕ สิงหาคมนี้ ในส่วนนี้ กระผมคิดว่า ให้ปัญหาต่าง ๆ ที่เรากำลังดำเนินการ
อยู่นั้น ถ้ากฎหมายฉบับนี้ได้มีบังคับใช้ตามที่ผู้ใช้งานทั้งหลายเขาได้เรียกร้องมาเกิน
ระยะเวลาเวลานั้น กระผมคิดว่า รัฐบาลยังคงไม่เหนียว แต่ท่านรัฐมนตรีเองก็ไม่หนักหนา
แล้วเรื่องมีความรู้สึก ว่าตนเองก็อาจจะมีความท้อแท้ สิ่งเหล่านี้ถ้าสามารถดำเนินการได้นั้น
ก็จะเป็นหลักประกันให้ คนหางานลูกจ้าง ซึ่งเขาเห็นว่า เขาม่าจะมีสิทธิตามที่เขาควรจะมี
ในฐานะที่เขาเป็นลูกจ้างทำงานให้กิจการของนายจ้าง ได้เจริญรุ่งเรืองมาโดยตลอดเวลา
แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ผ่านมามีคนขึ้นสู่ศาลแรงงาน แต่ก็มีมีการฟ้องร้อง สุดท้ายลูกจ้าง
เสร็จก็ไม่ได้รับอะไร เหมือนที่คนทั่วไปได้รับทราบอยู่ในปัจจุบันนี้ และในขณะที่เดียวกันนั้น
ข้อสังเกตที่กระผมอยากจะฝากผ่านไปยังรัฐบาล และท่านรัฐมนตรีดูในเนื้อหา ในเรื่อง
ของสิทธิตามมาตรา ๒๕๑ และบริบทสิทธิที่จะแก้ไขตามมาตรา ๒๕๑ นั้น ไม่ได้มีตัวชี้
ที่ปฏิบัติ เหมือนที่กรณีลูกจ้างนำคดีขึ้นสู่ศาลแรงงานกลาง ขณะนี้ ถ้าดำเนินการ
ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นี้ นี้ เราจะต้องไปฟ้องยังศาลแพ่ง

ข้อสังเกตของกระผมก็คือว่า ส่วนตรงนี้นั้น ประเด็นที่ ๑ หนึ่งของกองทุนทรัพย์สินนั้นต้องมี และเงินวงสาลเป็นันที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เจตนารมณ์ของสาลแรงงานกลางนั้นสะดวก รวดเร็ว ยุติธรรม แต่ส่วนในระบอบสาลแห่งนั้น กระผมคิดว่า ตรงนี้นั้นจะปฏิบัติอย่างไร และ ลูกจ้างเองนั้นจะเอาเงินที่โหนมาเป็นเงินวงสาลถ้าเกิดมีกรณีปัญหาได้แย้ง เพราะฉะนั้น ส่วนตรงนี้นั้นก็เป็นปัญหาที่ระต้องเป็นเรื่องที่ปฏิบัติ อาจจะต้องมีผลกระทบที่ลูกจ้าง

ตัวที่ ๒ คือระยะเวลา ระยะเวลา นั้น สาลแห่งส่งดำเนินคดีนั้นถึง ๑ สาล และคงมีหนี่ใครต่อใครเข้ามาเกี่ยวข้องกับหลายคนในกรณีที่มีค่าธรรมเนียม บริษัทนั้น ผิดกับสาล แรงงานกลางซึ่งมีหนี่ ๒ สาล สาลชั้นต้นและอุทธรณ์ไปยังสาลฎีกา แต่ให้กรณีของสาล แห่งนี้ระยะเวลาคงจะเนิ่นนาน เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์กระผมคิดว่า อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ เป็นประโยชน์ในสิ่งที่จะดำเนินการ แต่ส่วนในทางปฏิบัติมันเด็กจะมีปัญหา เพราะฉะนั้น ข้อสังเกตของกระผมในประเด็นนี้ให้ก็อยากจะฝากถึงท่านรัฐมนตรีท่านประธานฯ ไป ว่า ในหลักปฏิบัตินั้นอยากจะขอความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการในประเด็นนี้ว่า เราจะมี วิธีการปฏิบัติอย่างไรให้สอดคล้องกับกฎหมายฉบับนี้

ประเด็นต่อไป หนึ่งของกฎหมายนี้มันถ้ามีการแก้ไขกฎหมายคุ้มครอง แรงงาน หรือ พ.ร.บ. แรงงานสัมพันธ์ที่กำลังจะดำเนินการต่อไปนั้น กระผมคิดว่าใน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับสัญญาจ้างในส่วนนี้ให้ กระผมเห็นว่า ไม่ควรจะ แยกออกไปในกฎหมายฉบับอื่น เพราะกฎหมายแรงงานนั้นเป็นกฎหมายพิเศษ เป็น กฎหมายเกี่ยวกับความสงบและความเรียบร้อยของสังคม เป็นกฎหมายของคนยากจนที่เขา อาจจะขอให้ดูแลเขาอย่างมีความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอเสนอแนะ เป็นข้อสังเกตที่อยากจะฝากไว้ว่า กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนนี้ที่มีการแก้ไขที่ก็ตาม แต่จะมีการที่จะเปลี่ยนแปลงก็ตาม ๑๐ กว่ามาดรา นั้น ขอความกรุณาว่า ขอให้เอามาใช้ใน กฎหมายคุ้มครองแรงงานถ้าจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ดีมันจะเป็นประโยชน์ในสิ่ง ที่เราได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้เอง ขอกราบขอบพระคุณครบท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายมนัส รุ่งเรือง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ

กระผม มนัส รุ่งเรือง สมาชิกเลขที่ ๑๓๕ กระผมมีความข้องใจนิดหน่อยเกี่ยวกับ

มาตรา ๒๕๓ (๒) คือให้เรื่องค่าปลงศพ ผู้ที่ซึ่งจะมีเกณฑ์มาตรฐานอะไรทั้งใหม่ที่จะกำหนดจำนวนเงินค่าปลงศพ เพราะผู้เท่าที่กระทบผมเคยพบการปลงศพแต่ละรายก็ไม่ค่อยจะเหมือนกัน คนจน ๆ คายก็ค่าใช้จ่ายค่าน้อย คนข้า้สามล้อตายก็ใช้จ่ายไม่เท่าไร ถ้าเป็นพิธีทางพุทธศาสนาก็อาจจะนิมนต์พระไม่กี่รูป แต่ถ้าเพื่อเป็นกรร๋รายตายถึงงานใหญ่โตมโหฬาร หรือผู้ดำมีตำแหน่งหน้าที่สูงส่ง เช่น เป็นรัฐมนตรีตายอย่างนี้ งานก็งจะใหญ่โตมโหฬารมาก อาจจะต้องนิมนต์พระสงฆ์ถึง ๑๐๐ รูป มาสวดมติกาบังสุกุล เงินถวายพระนี่จะถือว่าเป็นค่าปลงศพหรือไม่ ค่าเลี้ยงข้าวต้มคองกลางคืน หรือถ้วยเตี้ยคองกลางคืนนี่จะถือว่าเป็นค่าปลงศพหรือไม่ ค่ารับรองแขกต่าง ๆ ที่มาเคารพศพ อันนี้คร้รับ จะมีเกณฑ์มาตรฐานอะไรบ้างที่จะคิดว้า ค่าใช้จ่ายใด ฟูบ้างเป็นค่าโลงศพ ค่าปีพาทษ์มอญเป็นไหม เผากระดูกเสร็จแล้วตั้งกระดูกบำเพ็ญกุศล มีภายนศร์ฉาย ๒ - ๓ จอ มีหนึ่งตะลุง อย่างนี้จะถือว่าเป็นค่าปลงศพหรือไม่ น่าจะปรับปรุงแก้ไขกำนี้ให้รัดกุม ให้มีความหมาย เช่นผู้ ค่าปลงศพตามสมศกรแก่ฐานานุรูปหรืออะไรทำนองนั้น กระผมก็ขอฝากเป็นข้อสังเกตคร้รับว่า ออกาจะให้ความหมายเด่นชัดสักหน่อยหนึ่ง มิเช่นนั้นแล้วก็จะต้องไปตีความ ต้องเป็นความกัน ต้องให้ศาลฎีกาวินิจฉัยออกมาว่า ค่าปลงศพมีความหมายแต่ไหนเพียงใด กว่าจะได้ค่าปลงศพนี่ก็ต้องเสียเงินตีความกัน ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา หรือถ้าทุนทรัพย์น้อยหน้อยก็แก่ศาลอุทธรณ์ ลื่นเปลือง และถ้าเป็นคนยากคนจนถูกทำห้ตาย เช่น ถูกรถชนต๋ชนตาย ถูกเขาทำให้คยด้วยเหตุใด ๆ ก็แล้วแต่ จะเรียกเรื่องค่าปลงศพนี้คงยุ่งยากมาก -----

- ๖/๑

อยากจะให้มีมาตรฐานอะไรบ้างที่สามารถจะช่วยได้ เพราะว่าตัวผู้ยื่นเป็นการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มิได้จำกัดใช้แค่เฉพาะลูกจ้าง ซึ่งข้อมูหมายสิ่งว่าให้กับคนทั่ว ๆ ไป สำหรับในกรณีลูกจ้างนั้นถ้าผู้ยื่นจะต้องฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม เช่น ศาลจังหวัด ศาลแขวง หรือศาลแพ่ง อะไรที่แล้วแต่ก็สามารถที่จะขอฟ้องโดยวิธีการดำเนินคดีอย่างคนอนาถาได้ โดยศาลอาจจะอนุญาตได้ เมื่อเป็นคนยากจนไม่มีทรัพย์สินที่จะเสียค่าขึ้นศาล หรือละ ๒.๕ ของทุนทรัพย์ที่ฟ้อง แต่มีปัญหาอยู่ข้อหนึ่งครับ ขอให้ทนายความช่วยว่าความอย่างคนอนาถาจะลำบากครับ เพราะว่าทนายความไม่มีเงินเดือนกิน สิ่งที่ทนายความได้ก็คือค่าจ้างว่าความ ดังนั้นจะแก้ไข จะช่วยเหลือคนที่ยากจนได้อย่างไรถ้าผู้ยื่นลูกจ้างซึ่งยากจนอยู่แล้วจะต้องมาฟ้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ต่อศาลยุติธรรม มิใช่ศาลแรงงานกลางครับ อันนี้เป็นข้อคิดที่กระผมขอฝากไว้กับท่านกรรมการ หรือผู้คณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาปัญหานี้ด้วย ๒ ประการครับ คือ ๑. ค่าปลงศพนั้นควรจะมีกฎหมายแก้ไข โทษ และที่ ๒ เกี่ยวกับการฟ้อง ควรจะฟ้องศาลแรงงาน หรือศาลแพ่ง ศาลจังหวัด ศาลแขวง แล้วค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีของคนยากจนไม่มีปัญหาครับ คือจะขอแรงทนายอยู่เรื่อย ๆ ทนายความก็แยเหมือนกันนะครับ ชุดกรรมาเรียนครับ ขอบคุลมมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณไพศาลครับ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายไพศาล พืชมงคล สมาชิกวุฒิสภา ความจริงร่างกฎหมายที่สภากำลังพิจารณาอยู่นี้ก็มีข้อพิจารณาอยู่ ๒ เรื่องที่ท่านผู้ทรงดำริ ก็คือเรื่องของลำดับของบุริมสิทธิของลูกจ้าง และที่จำนวนเงินขั้นสูงสุดที่จะใช้บังคับในบุริมสิทธินั้น ได้ ซึ่งความจริงในกฎหมายเดิมคือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็มีบัญญัติอยู่แล้วครับ ในส่วนของลำดับแห่งบุริมสิทธินั้นก็มีอยู่ แต่ในร่างกฎหมายใหม่นี้ก็มาจัดให้อยู่ในลำดับเดียวกันกับภานีอาคร ซึ่งก็น่าว่าเป็นเรื่องที่ดีมากครับ และคิดว่า คงจะเป็นที่ชื่นชมโสมนัสของบรรดาผู้ใช้แรงงานทั้งหลาย นี่ก็กระผมคิดว่า เป็นข้อที่ทุกคนคงจะเห็นด้วย แต่ในข้อที่ ๒ ที่เกี่ยวกับจำนวนเงินขั้นสูงสุดที่จะใช้บุริมสิทธิได้ ได้กำหนดขึ้นเป็น ๑ แสนบาท จะต่างกับของเดิมตรงที่ว่าของเดิมนั้นกำหนดให้วงเงินสูงสุดอยู่ที่จำนวนเงินเดือน ๒ เดือน หรือไม่เกินครึ่งหนึ่ง

ว. ๕ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

มยู่รี ๖/๒

รวมกันว่า ครึ่งหนึ่งของเงินค่าจ้างที่จะพึงได้รับ ในของใหม่นี้กำหนดขั้นสูงสุดเป็น ๔ เดือน และก็ไม่เกิน ๑ แสนบาท ข้อนี้กระผมคิดว่า เป็นข้อที่ว่าจะได้รับการพิจารณาในแง่ที่เป็นนัยสำคัญ ก็เพราะว่า ในสถานการณ์ปัจจุบันที่จะเห็นได้ว่า กฎหมายแรงงานฉบับใหม่ที่จะใช้บังคับนั้น ได้ขีดได้ขยายจำนวนเงินค่าชดเชยออกไปถึง ๑๒ เดือน นั่นก็หมายความว่า ถ้าลูกจ้างมีเงินเดือน ๑๐,๐๐๐ บาท ก็อาจจะได้รับเงินชดเชยถึง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งการไปกำหนดไว้ใน ๒ ฐาน คือในร่างกฎหมายใหม่นี้กำหนดไว้ ๒ ฐาน คือ ๔ เดือน และไม่เกิน ๑ แสนบาท นี่ ๔ เดือน แม้ว่าจะมากกว่า ๒ เดือน แต่ไปกำหนดจำนวนที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับสถานการณ์ปัจจุบันแล้ว กระผมเห็นว่า ไหน ๆ จะให้เป็นวาระวิสามัญกันแล้ว ก็น่าจะขยายวงเงินโดยถือเกณฑ์เดียว คือร้อยละ ๕๐ เป็นขั้นสูงสุด และไม่เกิน ๑ แสนบาท ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุชน

- ๘/๑

นายสุชน ชาลีเครือ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
 สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทรงรัฐบาลได้เสนอเป็น
 เรื่องด่วนเข้ามา กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ขออนุญาตถามผ่านไปยัง
 ๔ พบ ๕ รอนายกฯ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ ในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบ ด้วย
 ความเป็นห่วงว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ค่อนข้างจะเร่งด่วน ได้ข่าวว่าเพิ่งผ่านสภาผู้แทน
 ราษฎรมาเมื่อวานนี้เอง แต่ด้วยความเคารพ เห็นว่ารัฐบาลกำลังจะแก้ไขปัญหาวิกฤติ
 เศรษฐกิจของชาติอย่างจะมั่งคั่งขึ้น ทางสมาชิกวุฒิสภา กระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภา
 คนหนึ่งนั้นก็ติดตามเรื่องนี้มา โดยตลอด ~~ก็~~อยากจะให้กฎหมายฉบับนี้ได้มีการพิจารณา
 อย่างรอบคอบ และเอาใจช่วยอยากให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว แต่ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยของ
 ผู้ใช้แรงงาน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้มันจะต้อง ~~ด้วยข้อเท็จจริง~~ ต้อง
 ขออนุญาตเรียนถามว่า ในขณะที่เราทราบกันดีว่า ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ
 ปัญหาด้านแรงงาน ในภาคอุตสาหกรรมนั้นมีปัญหาค่อนข้างมาก และจะก่อวิกฤติทางสังคม
 ตามมาในอนาคต การแก้ไขปัญหานี้หากกฎหมายลักษณะอย่างนี้ผ่าน กระผมในฐานะส่วนตัว
 เห็นด้วย อยากให้ออกเร็ว ๆ แต่สิ่งหนึ่งที่น่าจะคำนึงถึงนั่นก็คือ รัฐบาลได้มีการเตรียมการที่จะ
 แก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่จะมีผลบังคับใช้ วันที่ ๑๕ สิงหาคมนี้ ~~ใช่~~
 อย่างไร ถ้าหากมีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อรองรับการป้องกันไม่ให้เกิดวิกฤติ
 ทางสังคมตามมา ~~นั้น~~ น่าจะเกิดประโยชน์แล้วก็ตาม ~~ก็~~เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้อย่างไร อันนี้
 อยากจะขอความรู้เพื่อจะเป็นแนวทางในการที่จะพิจารณาในลำดับต่อไปครับ ขอขอบคุณ
 ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีจะตอบหรือยังครับ? เชิญครับ

นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
 สังคม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ~~ด้วย~~ กระผม ไทรรงค์ สุวรรณคีรี ใน
 ฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระผมขอประทานอนุญาตตอบ
 ปัญหาเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ครับ

ข้อแรก ที่ถามเกี่ยวกับเรื่องสิทธิของลูกจ้างที่พึงมี ขอกราบเรียนว่า สิทธิของ
 ลูกจ้างที่พึงมีนั้น ไม่ว่าจะตามกฎหมายใด ๆ ที่ระบุอยู่ในฉบับไหนก็ตาม ก็ยังคงมีอยู่

เหมือนเดิมทั้งหมด ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่มีการตัดทอนใด ๆ ทั้งสิ้น การขอแก้ไขกฎหมายในวันนี้ก็เพียงเพิ่มสิทธิของลูกจ้างที่เป็นบุริมสิทธิให้เพิ่มมากขึ้นกว่ากฎหมายเดิมเท่านั้นเองนะครับที่ข้อ ส่วนอื่น ๆ ไม่ได้ไปเปลี่ยนแปลงและกระทบกระเทือน ซึ่งระบุนอยู่ในมาตรา ๒๕๓ (๓) นอกจากนั้นก็เป็นการจัดลำดับขึ้นมาตามมาตรานี้แล้ว เพื่อให้มีสิทธิดีกว่าเดิมแล้ว ก็เป็นการเพิ่มวงเงินที่เป็นบุริมสิทธิตามมาตรา ๒๕๑ ขึ้นมาเป็น ๑ แสนบาท ที่ท่านสมาชิกฯ ได้ถามถามเกี่ยวกับเรื่อง ๑ แสนบาท ต้องขอทราบเรียนว่า ที่กำหนดเป็น ๑ แสนบาท เพราะว่า ต้องการที่จะให้มีการเฉลี่ยเงินให้กับลูกจ้างที่อยู่ในฐานะด้อย หรือมีรายได้ต่ำ ถ้าหากเราไม่กำหนดวงเงินอยู่ที่ ๑ แสนบาท สมมุติว่า ลูกจ้างที่เป็นระดับผู้บริหาร ซึ่งมีเงินเดือน เดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท อย่างนี้ ๔ เดือน ก็จะเป็น ๒ แสนบาท เขาก็จะได้ ๒ แสนบาท หรือถ้าเดือนละ ๑ แสนบาท ผู้จัดการเขาจะได้ ๔ แสนบาท เพราะฉะนั้นเมื่อหักออกไปสำหรับลูกจ้างระดับสูงอย่างนี้ ก็จะเหลือเงินน้อยมากที่จะจ่ายให้กับคนที่มียาได้เพียงเดือนหนึ่ง ๔,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท ๖,๐๐๐ บาท ๗,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นจึงกำหนดให้ไว้ ๑ แสนบาท อันนี้คือเหตุผลที่ไม่ได้กำหนดเป็นอย่างอื่นตามที่ท่านเสนอมาเกี่ยวกับเรื่องประเด็นนี้

สำหรับข้อที่ ๒ ที่ถามว่า อายุความเรียกร้องค่าจ้างของลูกจ้างตามกฎหมายแห่งทั่วไปที่มี ๒ ปี ทำไม่ในมาตรา ๒๕๑ จึงคุ้มครองเพียง ๔ เดือน อันนี้ต้องขอตอบว่า อายุความไม่เปลี่ยนแปลง ตามกฎหมายอื่นอายุความยังคงเป็นเหมือนเดิมอยู่ ๒ ปี แต่ส่วนที่เป็นบุริมสิทธินั้นจะคุ้มครองหนึ่งร้อยหลังไปแค่ ๔ เดือน อันนี้คือความหมาย ส่วนอายุความไม่เปลี่ยนแปลง จะเป็น ๒ ปี เหมือนเดิม คำถามที่เกี่ยวกับวงเงินที่เลื่อนจาก ๑๐๐ บาทต่อ ๑ คน เป็น ๑ แสนบาท กระทบก็ตอบไปแล้วครับ

ส่วนที่ปัญหาปลีกย่อย เช่นถามว่า เรื่องค่าปลงศพ ค่าปลงศพนั้นต้อง
ทราบเรียนว่า กระผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน เพราะ~~ที่~~ เป็นความรับผิดชอบของกระทรวง
ยุติธรรมไม่เกี่ยวกับกระทรวงแรงงาน อยู่ในกฎหมายอื่น ไม่ได้อยู่ในกฎหมายนี้ เพราะ~~ที่~~
กฎหมายนี้ก็ได้ข้อเสนอเปลี่ยนแปลงเรื่องค่าปลงศพ

ส่วนข้อเสนอแนะของท่านพานิชย์ เจริญเผ่า ~~ให้~~เรื่องการปรับปรุง
ระเบียบปฏิบัติ เป็นข้อสังเกตที่กระผมจะนำไปพิจารณา ต้องขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพนัสครับ

นายพนัส ไทยล้วน : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ~~ครับ~~ ผม พนัส
ไทยล้วน สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ เมื่อ ๒ วันนี่ฟังด้วยความตัวสั่งงานกว่า
กฎหมายฉบับนี้จะไม่มาถึงมือ ผู้นำแรงงานจำนวนมากนั่งฟังวิทยุกันแล้วก็สั่งกัน
พริบพริบ ๆ ต่อกันกันว่า ถ้าเมื่อใดก็ตาม กฎหมายพวก กฎหมายอย่างนี้ที่เป็นประโยชน์
ไม่มาถึงเรา หรือไม่ถึงมือลูกจ้างเลยต้องยึดออกไปอีกก็เป็นที่น่าเสียใจ แต่ผมก็คิด
เมื่อกฎหมายฉบับนี้มา ท่านประธานฯ ครับ ตลอดเวลาที่ผ่านมาระดับต้องยอมรับว่า
ลูกจ้างเสียเปรียบในสังคมมาโดยตลอด เมื่อเวลาเกิดการเลิกจ้างหรือ~~ที่~~หยุดกิจการที่~~นั้น~~
ต้องอยู่ในนิติธรรมที่ ๔ ~~นี้~~หมายความว่า ทุกอย่างเอาไปหมดแล้ว เขาแบ่งให้ลูกจ้าง
แล้วปรากฏว่า ไม่เคยเหลือเลย ผมอยู่ในวงการแรงงานมา ๓๐ ปี ฟ้องล้มละลาย
นายจ้างมา เคยจ้างได้ครับ มีบริษัทยึดได้อยู่บริษัทเดียว คือ~~ที่~~ยึดไม่มาใบหนึ่ง
๑ แสนกว่าบาท มาแบ่งกันได้คนละประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าบาท นอกนั้นไม่เคยยึดได้
เลย เพราะ~~ที่~~ เป็นหนี้แบงก์ ความจริงผมเองก็ไม่พอใจเสียด้วยซ้ำไปที่ว่า นิติธรรมชั้น
เดียวกันนี้ ในชั้นกรรมาธิการที่แรก อยากจะเอาไว้ในนิติธรรมชั้นที่ ๑ เพราะ~~ว่า~~ แบ่งกัน
จริง ๆ แล้วเหลือไม่กี่สตางค์หรือครบค่าชดเชย แบ่งกับนายจ้าง แบ่งจากแบงก์
เรียบร้อยแล้ว อาจจะเหลือคนละประมาณสักหมื่นกว่าบาท บางคนทำงานมา ๑๕ ปี
๒๐ ปี ไม่เหลืออะไรเลย ไม่ได้ให้เลย เพราะนายจ้างบอกว่าจะไม่มีอะไรเหลือ แบงก์ยึด
ไปหมดแล้ว กว่าจะมาถึงชั้นที่ ๔ ลูกจ้างก็กระดุกยังไม่ได้ อย่างไอสกริมก็ ไม่เหลือแต่~~ไม่~~
ด้วยซ้ำไป ท่านประธานฯ ครับ ผมดีใจครับ อย่างน้อยที่สุดตอนที่เรากฎหมาย
นิติธรรมชั้น ๓ ผมก็พูดหลายครั้งแล้วบอกว่าจะไม่แน่ใจว่าทำอย่างนี้แล้วจะเหลือสัก

สตาจค์ แต่ก็ยังดีที่ถูกรับ ลูกสาวไปไว้เองขึ้นมาได้ชั้นหนึ่ง จากข้างล่างขึ้นมา ก็ล้อมแก้ม
ไป ลูกจ้างเองความจริงก็ไม่ได้พอใจเท่าไรหรอกครับ เพราะเหลือไม่กี่สตาจค์ ที่ว่าทำ
๑ แสนบาทก็เหลือไว้ ที่มาแก้กฎหมายพวงก็เหลือไว้คนเดียวเท่านั้น ความจริงแล้ว
ไม่ถึงหรือครับ ด้านที่ไม่ถึงสิทธิ์นี้ข้อเท็จจริงไม่ใช่ เพราะว่า เงินเดือนลูกจ้างไม่กี่
สตาจค์ ผมทราบเรียนว่า อันนี้ถือเป็นมหากุศลสำหรับลูกจ้างซึ่งไม่มีโอกาสเลย
ผมส่งสารรัฐมนตรีใครรงค์ครับ ท่านก็พยายามอย่างยิ่งที่จะช่วย อันนี้ช่วย แต่ก็โดนเขา
เข้ามาตลอด อันนี้ก็ฝากด้วยครับ อย่างไรข้างล่างก็ยังเชียร์อยู่ ท่านประธานฯ ครับ
ผมอยากฝากนิดหนึ่ง มีคนพูดกันมากเหลือเกิน วันนี้ก็มีการพูดว่า จะต้องแก้กฎหมายใหม่
มีอะไรใหม่ ข่าวกี้ออกมาโดยตลอด ฝ่ายผู้ใช้แรงงานก็ได้พูดอะไรเลย เพราะว่า
รัฐบาลเคยยืนยันว่าไม่แก้ จะใช้วันที่ ๑๕ เมษายน ปีหน้าทำให้ผมไม่ได้ลุกขึ้นมาพูดอะไร
เพราะว่า รัฐบาลอยู่ข้างหน้าแล้ว แต่ถ้ารัฐบาลออกแก้เป็นเรื่องนะ เพราะยังไม่ได้อะไร
ถ้าแก้เป็นเรื่องแน่นอน ตอนนี้อยากทราบเรียนสนับสนุนว่า ออกมาอย่างนี้ดีแล้วครับ
แล้วก็ขอให้ได้ใช้ด้วย แต่เอาจริง ๆ แล้วยังไม่รู้เลยว่า จะเหลือกี่สตาจค์ ขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ
ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งฯ ฉบับนี้ขึ้น กระผมได้
ศึกษาข้อมูลและข้อเท็จจริงแล้วนั้น กระผมให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เนื่องจากว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มันจะเป็นกฎหมายพ่วงของ พ.ร.บ. คุ้มครอง
แรงงาน ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ และก็มีกรมแก้ไขลำดับบริบทสิทธิของลูกจ้างเพื่อให้สอดคล้อง
กับมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ซึ่งจะมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๕ นี้

ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดวันที่ประกาศใช้ไว้ด้วย อันนี้คงเป็นความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกันพระศรีฯ ลูกจ้างนั้นเราต้องยอมรับความจริงว่า เป็นปัญหาของสังคมในบ้านเมืองเราที่มักจะไม่ค่อยได้รับความเป็นธรรม และเป็นปัญหาในเรื่องค่าจ้าง ค่าชดเชยอะไรต่าง ๆ ตลอดเวลามา การที่เลื่อนลำดับบริมุติในครั้งนี้นั้น ผมเห็นว่าจะเป็นคุณประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานซึ่งเป็นผู้ด้อยโอกาส เพราะฉะนั้นในร่างฉบับนี้มีเพียง ๔ มาตราเท่านั้นเอง ถ้าพิจารณาถึงเนื้อหาสาระทั้งหมดแล้ว ผมคิดว่า เราสามารถที่จะพิจารณาได้ในวันนี้วันเดียวโดยที่เราได้ศึกษาถึงข้อความที่มีการแก้ไขไปบ้างแล้วในสภาผู้แทนราษฎรที่มีการรวมถึงลูกจ้าง เสมียน อะไรต่าง ๆ ในคำว่า “ลูกจ้าง” เพราะฉะนั้นร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะให้คุณประโยชน์และให้ความเป็นธรรม โดยเฉพาะเพดานในการกำหนดค่าชดเชย ที่ ๔ เดือนนั้นไม่เกินแสนบาท ผมคิดว่า เป็นเพดานกำหนดจำนวนเงินที่เหมาะสมสำหรับการที่จะใช้บริมุติในเรื่องนี้ที่เลื่อนลำดับขึ้นมาโดยวงเงินที่กำหนดไว้ ดังที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงไปแล้วครับ อันนี้ผมจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพศาลครับ

นายไพศาล กุมาลวิสัย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ไพศาล กุมาลวิสัย สมาชิกวุฒิสภา กระผมขออนุญาตกราบเรียนสั้น ๆ ว่า เห็นด้วยที่รัฐบาลได้เสนอปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องบริมุติสำหรับลูกจ้างมาในลักษณะเช่นนี้ ที่กระผมอยากจะลุกขึ้นมาอภิปรายตรงนี้ก็คือ อยากจะกราบเรียนถามว่า เราได้พูดถึงกฎหมายล้มละลาย เราได้พูดถึงกฎหมายฟื้นฟู กระผมเข้าใจว่า ในขณะที่ภาวะบ้านเมืองของเราก็คงจะยอมรับกันว่า ได้มีการโคกกิจการไปเป็นจำนวนมากถึงขั้นที่จะต้องมีการใช้กฎหมายล้มละลาย แต่ว่ากระผมจำได้ว่า บังเอิญไม่ได้มีตัวทออยู่ในมือ ในกฎหมายล้มละลายนี้เองได้ลำดับสิทธิของลูกจ้างไว้ แตกต่างกว่าที่เขียนไว้ในประมวลแพ่งฯ กระผมจำได้ว่ามีรายการ ๆ หนึ่ง ก็คือ ค่าจัดการมรดกของผู้ตาย คือของเจ้านั้นนั่นอันหนึ่ง อีกอันหนึ่งก็คือ ค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ซึ่งอยู่เหนือลำดับที่ว่ามี สักอันหนึ่ง แล้วทีนี้กฎหมายฉบับนั้น กระผมจำได้ว่า หนี้ของลูกจ้างนั้นจะอยู่ในลำดับหลังหนีภาษี เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่าน ไปยัง

ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกฎหมายฉบับนั้นคงจะต้องมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกัน มิฉะนั้น
แล้วถ้าหากผู้ไปถึงขั้นล้มละลายแล้ว ถ้าดับบริมสิทธิจะแตกต่างกันนะครับ กระผมขอฝาก
ไว้เพียงแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวีระชัยครับ

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
กระผม นายวีระชัย สุตรสุวรรณ กระผมเห็นด้วยกับในการที่รัฐบาลออกร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งฯ ครั้งนี้นะครับ กระผมคิดว่า ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลังท่านต่อกล้าปองศพไม่กระจำง กระผมก็อยากจะขอเสริมให้สมบูรณ์
เป็นที่เข้าใจในสภานี้ (๒) ค่าปลงศพนั้นก็คือ มาจากกฎหมายเดิม เป็นของแก่นะครับ
เป็นค่าปลงศพที่ไม่ใช่เกี่ยวกับลูกจ้าง นายจ้าง หรือครอบครัว เป็นเรื่องทายาท หรือผู้จัดการ
มรดกของคนตายไปสร้างขึ้น เช่น สมมุติว่า ไปทมาโล๊ะเงินมาเลี้ยงในงนศพ อะไร
พวกนี้นะครับ แล้วเป็นหนี้เขาอย่างนี้ เขาก็มีสิทธิที่จะได้รับ เช่นค่าปลงศพนั้นได้
นะครับ อันนี้ก็ถือว่าเป็นบริมสิทธิอย่างหนึ่งที่จะได้ก่อนหน้าอื่น กระผมก็ขอเสริมให้
เกิดความเข้าใจ เพราะไม่ใช่เกี่ยวกับนายจ้าง หรือลูกจ้างนะครับ ส่วนค่าจ้างจริง ๆ นั้น
ที่มันเกี่ยวกับที่แก้ไขก็คือ (๓) ต่อจากหน้าคำอธิบายก็คือ “และเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับ
เพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ซึ่งแก่นายจ้าง” แล้วตีมีมาตรา ๒๕๗ มารับช่วง
ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณสุชน เชิญ

นายสุชน ชาลีเครือ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมขอ
อนุญาตนัดเดี๋ยวนานๆ ประชานฯ ครับ เมื่อสักครู่นี้กระผมได้ขออนุญาตเรียนถามฯ พลผฯ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ ไปแล้วเกี่ยวกับเรื่องความมุ่งหมายของการออก
พระราชบัญญัติฉบับนี้กับกฎกระทรวงฉบับนี้ กระผมเองไม่ตั้งใจและยินดีจะ
สนับสนุนนะครับ แต่คำถามของกระผมขออนุญาตขอความรู้ว่า การแก้ไขปัญหานี้
แรงงานของรัฐบาลนั้นมีความจำเป็นมาก เมื่อเข้านี้กระผมต้องกราบขออนุญาตท่าน
ประธานฯ ว่า คณะกรรมการชุดสิ่งแวดล้อมที่กระผมได้นั่งทำงานร่วมกันอยู่กับ
กรมวิธานนั้น ได้หยิบยกปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวิกฤตการณ์ทางสังคมหรือทางด้าน
แรงงานที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมที่มีปัญหาค่อนข้างมาก ผลของกฎหมายที่
เกี่ยวข้องกันคือ พ.ร.บ. แรงงานที่จะมีผลบังคับใช้วันที่ ๑๕ สิงหาคม ที่จะถึงในอีกไม่กี่วัน
ข้างหน้า จะมีผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีเกียรติ ต้องขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพนัส ไทยล้วน
ได้หยิบยกมาว่า ไม่ควรที่จะแก้ พ.ร.บ. ที่กำลังประกาศใช้วันที่ ๑๕ สิงหาคมนั้น นั่นก็เป็น
ความเห็นส่วนหนึ่ง แต่หลายท่านที่อยู่ในห้องประชุมแห่งนี้กระผมเข้าใจว่า มีความรู้และ
ชำนาญมากกว่ากระผมเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ และเป็นผู้ที่ปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นภาค
อุตสาหกรรม หรือภาคผู้ใช้แรงงาน มีความรู้มากกว่ากระผม รู้ว่าปัญหาตรงนี้ถ้าไม่แก้มัน
จะเกิดอย่างไร หรือถ้าแก้ไขจะแก้อย่างไร หรือไม่แก้อย่างไร ตรงนี้กระผม~~ยัง~~ต้องขอ
อนุญาตท่านประธานฯ ว่า ถ้าหากว่า พอมีเวลานั้น ไซ้เวทีรัฐสภาแห่งนี้ร่วมกันแก้ปัญหา
ซึ่งแนะทางออกที่ดีจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง กระผมจึงขออนุญาตขอความรู้ทางรัฐบาลว่า
จะมีการดำเนินการอย่างไรในฐานะพวกเราซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภานี้มีความเป็นห่วงเป็นใย
เรื่องนี้ เมื่อวานนี้คณะกรรมการชุดหนึ่งทางด้านเศรษฐกิจก็ได้มีการถกเถียงปัญหาทำนอง
นี้กันค่อนข้างมาก กระผมเองคิดว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีารพูดคุยกันให้เข้าใจ
และแก้ปัญหาร่วมกันจะเกิดประโยชน์ต่อชาติอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ไตรรงค์ สุวรรณคีรี รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระผมต้องขอประทานโทษท่านสมาชิกวุฒิสภา สุขุม ชาลีเครือ ที่ล้มตอบปัญหาท่านไป ที่จริงเป็นปัญหาหลักที่ควรจะต้องเสียก่อนด้วยซ้ำไป เพราะว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑๘ สิงหาคมนี้ ต้องยอมรับว่าเป็นกฎหมายที่ต้องการจะคุ้มครองแรงงานและเป็นการยกระดับการคุ้มครองแรงงานของเราเข้าสู่ระดับใกล้เคียงกับระดับสากลได้มากยิ่งขึ้น มันเกินหน้าเป็นตาของประเทศ กระผมไปพูดที่เจเนวาในฐานะเป็นตัวแทนของประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Speak) ของกระผม ในสุนทรพจน์ของกระผมว่า ประเทศไทยไม่ได้ยกระดับขึ้นมาถึงระดับนี้ แต่ว่าต้องยอมรับอีกเหมือนกันว่า ในกฎหมายฉบับนี้เขียนขึ้นมาตอนเศรษฐกิจมันบูม (Boom) แต่จะมีผลบังคับใช้เมื่อเศรษฐกิจมันบูส (Bus) เศรษฐกิจมันหด ถ้าเราไม่แก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงก็เป็นอุปสรรค เหมือนอย่างที่ท่านประธานวุฒิสภาเคยให้สัมภาษณ์ กระผมก็อ้างชื่อท่านหลายครั้งในช่วงเวลาพูดในสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องแก้ไขในบางประเด็น ซึ่งเราได้เชิญหน่วยงานตัวแทนของสภาหอการค้า หรือสภาอุตสาหกรรมเข้ามาร่วมปรึกษาหารือว่า เห็นว่าควรที่จะแก้ไขจุดไหน ในที่สุดครั้งแรกก็มีความเห็นกัน ๒๖ จุด ว่าจะต้องมีการแก้ไข จาก ๒๖ จุดนี้หลังจากย่อยกันไปย่อยกันมา ดูว่าอะไรรับได้รับไม่ได้ ในที่สุดก็ต้องออกเป็นกฎกระทรวงและพระราชกฤษฎีกาทั้งหมด ๑๒ ฉบับ เพื่อที่จะไม่ให้สร้างปัญหาเรื่องวิกฤติแรงงานอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้มีเกียรติได้พูด ๑๒ ฉบับ กระผมได้ทำหน้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีไปแล้ว ๑ ฉบับ ตอนนี้อยู่ที่กฤษฎีกา ส่วนอีก ๕ ฉบับกำลังมาเร็ว ๆ นี้ครับ อย่างไรก็ตาม ก็จะต้องให้ทันในวันที่ ๑๘ แล้วก็หลังจาก ๑๒ ฉบับนี้ออกไป ความกังวลใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องคงจะดีขึ้น กระผมขอกราบเรียนในประเด็นนี้

สำหรับประเด็นปลีกย่อยอย่างอื่นกระผมขอกราบเรียนว่า ผู้ส่งกรณีลูกจ้างที่เป็นเจ้าหน้าที่จ้าง ถ้านายจ้างไม่จ่ายให้ลูกจ้างขอให้เจ้าหน้าที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทำหน้าที่เป็นทนายยื่นฟ้องนายจ้างได้ เราจะเป็นทนายยื่นฟ้องให้ลูกจ้าง ค่าใช้จ่าย

LIRT

๒๓

๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปฏิทินพร ๑๐/๓

ทั้งหมดนั้นถ้าได้มีการยึดทรัพย์สินเราก็มีสิทธิที่จะเรียก ประการที่ ๒ ค่าธรรมเนียมในการ
ขอรับชำระหนี้ซึ่งศาลเรียกเก็บนั้น ลูกจ้างซึ่งเป็นเจ้านี่จะต้องเป็นผู้ออก แต่ถ้าหาก
ดำเนินคดีในศาลแรงงานไม่มีค่าธรรมเนียม ก็ขอกราบเรียนให้ทราบ -----

- ๑๑/๑

แล้วก็มีอีกปัญหาหนึ่ง การแก้ไขปัญหาร่องแรงงานของรัฐบาล การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ต้องถือว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการแก้ปัญหาแรงงาน นอกจากนั้นเรายังมีมาตรการอย่างอื่นของกระทรวง ทบวง กรมอื่นก็ประชุมปรึกษาหารือกันใกล้ชิดพอสมควร ก็พยายามที่จะแบกภาระที่หนักอึ้งนี้ ไม่ว่าจะใครมาเป็นรัฐบาลตอนนี้ซึ่งจะแน่ ๆ ทั้งนี้ รับรองว่าไม่ใช่ปัจจัยของความตกต่ำทางเศรษฐกิจ ไม่ได้มาจากประเทศเราประเทศเดียว ตอนนี้มาจากปัจจัยภายนอก ซึ่งเราไม่สามารถจะคอนโทรล (Control) ได้ เรามีนานาชาติที่จะรักษาอย่าให้ทรุดลงไปให้มาก แต่ว่าต้องยอมรับว่าโดยเปรียบเทียบแล้ว ประเทศไทยเรายังอยู่ในฐานะที่ระดมพุดในฐานะนักวิชาการ เพราะว่าได้ประชุมกับพวกอาจารย์มหาวิทยาลัย ๒๐ กว่าคน แล้วประเมินอัตราการว่างงานของกรมเรียนให้ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ได้กรุณาทราบว่า จนถึงปัจจุบันนี้ตัวเลขในประเทศญี่ปุ่นเองตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อัตราการว่างงานจะอยู่ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ถึง ๒ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันนี้ ๔ เปอร์เซ็นต์กว่า เกือบ ๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ประเทศเกาหลีได้ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ สหรัฐประเทศอาเซียน ยังไม่คิดประเทศไทย ๕ เปอร์เซ็นต์ ปีที่แล้ว ๒.๖ เปอร์เซ็นต์ อินโดนีเซียไม่ต้องพูดถึง คนว่างงาน ๒๐ ล้านคนจากชนบอร์ฟอร์ซ (Labour forcè) กำลังแรงงานทั้งหมดประมาณ ๑๐๐ ล้าน ก็ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ประเทศไทยเราในปัจจุบันนี้ว่างงานจริง ๆ ๔ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ พอ ๆ กับญี่ปุ่น แต่ว่าไม่ใช่ที่เราพอใจ เราพยายามเต็มที่ เท่าที่กำลังและทรัพยากรที่จะมีให้ตั้งรับประเทศด้วย เพราะว่าไม่ใช่ภาครัฐบาลทำอย่างเดียวได้ ภาคเอกชนเป็นส่วนใหญ่เสียด้วยซ้ำไป เพราะว่า ทรัพยากรของชาติส่วนใหญ่อยู่ในไพรเวตเซนเตอร์ (Private center) แต่ว่าทุกฝ่ายก็มีการประสานงานเพื่อที่จะแก้ไขปัญหานี้เป็นมาตรการที่เสนอวันนี้ เป็นมาตรการหนึ่งที่จะดูแลบุคคลที่เรียกว่า ผู้ใช้แรงงานซึ่งมีรายได้น้อยอยู่แล้ว ให้เขาได้มีสิทธิเพิ่มขึ้นเท่านั้นเอง ในกรณีที่จะต้องเฉลี่ยกันส่วนมาตรการอย่างอื่นที่จะดูแลคนยากคนจนมีอีกมาก แล้วได้ร่วมทีมหลายกระทรวง กรมกรมกรเรียนให้ท่านประธานฯ และท่านสมาชิก ที่เคารพทราบด้วย ขอบพระคุณครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม
พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

LIRT

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕๓ ถ้าหนีมียู่เป็นคู่แก่บุคคลผู้ใดในมูลอย่างหนึ่งอย่างใดดังจะกล่าวต่อไปนี้ บุคคลผู้นั้นย่อมมีปริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ คือ

- (๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อันร่วมกัน
- (๒) ค่าปลงศพ
- (๓) ค่าภาษีอากร และเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำ

ให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้าง

- (๔) ค่าเครื่องอุปโภคบริโภคอันจำเป็นประจำวัน”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรองฯ วิจิต ท่านพลเอก วิจิต ครับ พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะที่กระผมเป็นประธานกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม กระผมได้รับการทักท้วงจากอาจารย์จางนงค์ทองประเสริฐ ตลอดเวลาในการเห็นตรวจรายงานการประชุม คำว่า “อย่างหนึ่งอย่างใด” นี้ไม่มีใช้ในภาษาไทยจะต้องเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอแปรญัตติแก้เป็นว่า “ในมูลอย่างใดอย่างหนึ่ง” บรรทัดแรกของมาตรา ๒๕๓ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โฉสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โฉสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๒๕๓ เดิม เขียนย่อว่า “ถ้าหนีมียู่เป็นคู่แก่บุคคลผู้ใดในมูลอย่างหนึ่งอย่างใดดังจะกล่าวต่อไปนี้” แต่ในกฎหมายใหม่เขียนย่อว่า “ถ้าหนีมียู่เป็นคู่แก่บุคคลผู้ใดในมูลอย่างหนึ่งอย่างใดดังจะกล่าวต่อไปนี้” ที่ผมคิดใจคือมีคำว่า “จะ” ใส่เข้ามา ซึ่งต่างจากกฎหมายเดิม กฎหมายเดิม

LIRT

ไม่ต้อง “จะกล่าว” แล้ว นะครับ กล่าวเลย ~~หรือ~~ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า กฎหมายใหม่ ถ้าจะลอกความเดิมมาก็ไม่น่าจะใส่คำว่า “จะ” เข้าไป ขอประมุขคดีว่า “จะ” ออก ครับผม

ประธานวุฒิสภา : คุณวิชัยดูแลเหมือนกันหรือเปล่า ในเล่มของผมมี “จะ” นะ ถ้าอย่างนั้นของเราลอกผิด เล่มนี้มี “จะ” เชิญอาจารย์วินิจฉัยครับ

นายวิษณุ เครืองาม : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิษณุ เครืองาม กรรมการกรรมาธิการ กระผมอยากกราบเรียนสนับสนุนความในร่างที่ได้เสนอ เข้ามาอย่างนี้ นะครับ ว่า ถ้อยคำว่า “อย่างหนึ่งอย่างใด” ก็ดี หรือคำว่า “จะ” ก็ดี นั้นน่าจะ เป็นคำที่ถูกต้องแล้ว ประเด็นเรื่อง “จะ” นั้น ท่านประธานฯ ได้ชี้แจงไว้แล้วว่า ใน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เดิมมาตรา ๒๕๑ มีคำว่า “จะ” อยู่ เพราะฉะนั้น ครั้งนี้ไม่ได้มีการตัดทอนแต่อย่างใด ส่วนคำว่า “อย่างหนึ่งอย่างใด” นั้น แม้ในภาษา บางท่านจะมีความรู้สึกตะขิดตะขวงใจอยู่ว่า ไม่มีที่ใช้ แต่ความจริงในกฎหมายจะมีใช้ อยู่ตลอด ถ้าดูในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ทั้ง ๖ ฉบับ ก็จะมีคำว่า “อย่างหนึ่ง อย่างใด” และคำว่า “อย่างใดอย่างหนึ่ง” อยู่เสมอ และผู้ที่เป็นนักกฎหมายนั้นท่าน ทราบว่าคำทั้ง ๒ นั้นมีความแตกต่างกัน ถ้าเรียกว่า อย่างหนึ่งอย่างใด ก็แปลว่า อย่างใด ถ้าเรียกว่า อย่างใดอย่างหนึ่ง แปลว่า อย่างหนึ่ง ซึ่งมีความหมายของมันเอง ที่จริงในทาง ภาษาและทางกฎหมายจะมีความขัดข้องกันอยู่เสมอ นักภาษาท่านบอกว่า ห้าม นั้นเป็น คำปฏิเสธ เพราะฉะนั้นจะเรียกว่า ห้ามมิให้ ไม่ได้ ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ คิดหลักภาษา แต่ กฎหมายเขาใช้กันว่า ห้ามมิให้ ษาโดยตลอด จนกระทั่งกลายเป็นแบบที่ถูกต้องในทาง กฎหมาย แม้อาจจะตะขิดตะขวงใจในทางภาษา เพราะฉะนั้นคำว่า อย่างหนึ่งอย่างใด ตรงนี้ก็เหมือนกันครับ และโดยเหตุที่ว่า เป็นคำที่ใช้อยู่ในมาตรา ๒๕๑ เดิม แล้วก็จะรับ กับมาตราอื่น ๆ ในหมวดปฐมสิทธิด้วยกัน กระผมจึงเห็นว่า ถ้อยคำที่ปรากฏในร่างนี้ น่าจะใช้ได้และถูกต้องแล้ว กระผมสนับสนุนความในร่างที่เสนอมารับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรองฯ วิจิตยังคิดใจใหม่ครับ

พลเอก วิจิต บุณยะวัฒน์ : กระผมคงไม่คิดใจหรือครับ แต่ไม่ทราบ ว่า อาจารย์จำนงค์ท่านมาหรือเปล่าครับ

ประธานวุฒิสภา : มา แต่ท่านนั่งเฉย ๆ ท่านคงไม่ตั้งใจ ก็เป็นอันว่าผ่านไปปะครับ ต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕๑ บุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างนั้น ให้ใช้สำหรับค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ และเงินอื่นใดที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้ นับถอยหลังขึ้นไปสี่เดือนแต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อลูกจ้างหนึ่งคน”

.....

.....”

ประธานวุฒิสภา : ต่อลูกจ้างคนหนึ่ง เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ อันนี้คงจะไม่ถามรัฐมนตรีนะครับ แต่ถามท่านประธานฯ คือกฎหมายเดิมบอกว่า ต่อคนงานคนหนึ่ง ๆ แต่กฎหมายใหม่บอกว่า ต่อลูกจ้างคนหนึ่ง คนหนึ่งกับคนหนึ่ง ๆ ต่างกันไหมครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : คงไม่ต่างกัน แต่ได้ถามว่าคนหนึ่ง ๆ หนึ่งสุดท้ายมีไว้ทำอะไร ตอบไม่ได้ว่า แล้วจะมีไว้ทำไมก็ไม่รู้ กฎหมายอะไรที่

ตัดได้ก็ตัดออกไป เมื่อสักครู่มีผู้อภิปรายถึงเรื่องดอกเบี้ย ผมไม่ทราบว่าจะยังคิดถึงเรื่องดอกเบี้ยหรือไม่ เพราะที่เขียนจะไม่คลุมถึงดอกเบี้ยที่ได้รับ ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน นั้นอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งก็คือ ~~ให้~~ ท่อภิปรายกันถึงว่า ภายหลังขึ้นไปอีก ๔ เดือน ตรงนี้มีกำหนดขึ้นไว้ว่า ๑ แสบนบาทแล้ว ถ้าย้อนหลังไปอีก ๔ เดือนค่าชดเชยก็จะไม่ได้ตามกฎหมายแรงงาน เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ~~ด้วย~~ ~~ให้~~ เรื่องของค่าชดเชยลูกจ้างจะได้รับทันทีเมื่อถูกเลิกจ้าง เพราะฉะนั้นคงไม่เกี่ยวกับเรื่องนับถอยหลังไป ๔ เดือน ที่นับถอยหลังไป ๔ เดือนนั้น คงจะเป็นเรื่องของค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุดที่ค้าง นั่นคือยังไม่ได้รับ ความจริงผม~~คง~~ก็ยังคงคิดถึงเรื่อง~~ของ~~ดอกเบี้ยและเงินเพิ่ม~~ผู้~~ครั้น แต่เท่าที่ฟังจากท่านรัฐมนตรีที่แจ่มแจ้งแล้วก็คงเข้าใจว่า อาจจะให้ประโยชน์ลูกจ้างเพียงบางส่วน คือไม่ได้ให้เต็ม ~~คือ~~เอาไปแค่ครึ่งก่อน ส่วนที่เหลือก็คงไปเฉลี่ยหนี้เอากับเจ้าหนี้รายอื่น ~~คือ~~ผมเข้าใจว่า กฎหมายนี้จะแรงที่จะทำให้บังคับโดยเร็ว ถ้าหากว่า วุฒิสภาไปแก้ไข แม้แต่เพียงคำใดคำหนึ่ง ไม่ใช่คำหนึ่งคำใดนะ ครั้นก็จะ เป็นปัญหาที่เสียเวลาเข้าไป ~~นะ~~ ครั้น ผมก็เลยไม่ได้คิดใจจะขอแปรญัตติในมาตรานี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณในความเห็นใจรัฐบาล ขอเชิญคุณพานิชย์

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พานิชย์ เจริญเผ่า ในมาตรา ๔ กระผมอยากจะขอกราบเรียนถามและอยากจะขอแปรญัตติเพิ่มเติม~~ผู้~~ครั้น เพราะเงินดังกล่าวนั้นกระผมคิดว่า เป็นเงินสุดท้ายของลูกจ้างถ้าจะได้รับการยกเว้นในเรื่องภาษีนี้นั้น~~ผู้~~ครั้นผมคิดว่า มันจะเป็นประโยชน์สำหรับลูกจ้าง เพราะฉะนั้นขอแปรญัตติในมาตรา ๔ ~~ผู้~~ครั้น ที่ขอให้เพิ่มในบรรทัดสุดท้าย “ได้รับการยกเว้นภาษี” ขอพบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : จะเขียนว่าอย่างไร คนละเรื่องกันนะ จะให้เขียนว่าอย่างไร

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ที่แก้ไขใน
มาตรา ๒๕๑ นั้น เงินทั้งหมดที่ลูกจ้างจะได้รับในจำนวนวงเงินไม่เกิน ๑ แสนบาทนั้น
ขอให้ได้รับการยกเว้นภาษี ที่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภา ความจริงความคิดของ
ท่านพานิชย์ เจริญเผ่า นั้น กระผมสนับสนุนและคิดว่า อาจจะให้ลูกจ้างได้เงินสำหรับ
ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลาดังกล่าวนั้นเต็มเม็ดเต็มหน่วย โดยการยกเว้นภาษี -----

- ๑๔/๑

การที่นำมาจำนวนเงินประเภทซึ่งมีเวลาต่อเนื่อง กับเงินประเภทซึ่งจ่ายครั้งเดียวแล้วมา
ผนวกด้วยคำว่า นับถอยหลังขึ้นไปอีก ๔ เดือน ก็อาจทำให้การแปลความกฎหมายนี้
เป็นอุปสรรคครับ

ประธานวุฒิสภา : แล้วคุณไพศาลจะเอาอย่างไร จะแปรญัตติอย่างไร
หรือเปล่า หรือเพียงแต่ตั้งข้อสังเกต

นายไพศาล พืชมงคล : กระผมตั้งข้อสังเกตให้พิจารณาครับ ~~แต่~~ ผู้ที่
จะเขียนชာอยู่เหมือนกัน ~~คือ~~ เพราะถ้าเขียนต้องแยกออกเป็น ๒ พวก พวกหนึ่ง ~~คือว่า~~
ขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของรัฐบาลว่า จะมุ่งหมายให้เงินซึ่งจ่ายเป็นรายงวดนั้นมีภูมิสิทธิ
เพียงย้อนหลังขึ้นไป ๔ เดือนเท่านั้น นอกนั้นไม่เป็นภูมิสิทธิ หรือมุ่งหมายรวมถึงว่า
เงินที่จ่ายก่อนเดียว อย่างเช่นค่าชดเชย ถ้าหาก ~~ว่า~~ เลิกจ้างกันก่อน ๔ เดือนแล้วไม่ถือเป็น
ภูมิสิทธิ ~~แต่~~ หรืออย่าง ~~ปรกติ~~ ถ้ารัฐบาลเห็นว่า จะเอาอย่างไรก็ควรจะกำหนดให้ชัดเจน
ลงไปอย่างนั้น ~~ด้วย~~ ~~คือ~~ กระผม ~~ตั้ง~~ ข้อสังเกตเอาไว้เท่านี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพนัส

นายพนัส ไทยล้วน : ขอบคุณท่านประธานวุฒิสภา ~~ด้วย~~ กระผม
พนัส ไทยล้วน ความจริงท่านก็ตั้งข้อสังเกตใกล้เคียง แต่กระผมอยากเรียนทำความเข้าใจ
นิดหนึ่งครับว่า ตอนที่เราพิจารณากัน ค่าชดเชยนั้นเขาจะคิดแค่เฉพาะวันสุดท้ายที่
ลูกจ้างได้รับเงินเดือน สมมติว่า วันนี้ออกจากงาน บริษัทปิดงานตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป
กระผมได้เงินเดือน ๑,๐๐๐ บาท ก็หมายความว่าเอา ๑,๐๐๐ บาท คุณด้วยสิทธิเข้าไป
ไม่มีการนับย้อนหลัง แต่ ~~ว่า~~ ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด
ค่าชดเชย หรือค่าชดเชยพิเศษอื่น เช่นกรณีนายจ้างย้ายกิจการหรือเอาเครื่องจักร
เทคโนโลยีมาใช้ เขาให้นับถอยหลังไป ๔ เดือน ~~อันนี้~~ เพื่อคุ้มครองว่า ถ้ากรณีที่นายจ้าง
สั่งไม่ได้จ่ายสิ่งเหล่านั้น ~~คือ~~ ก็ให้เขามานับรวมกันแล้วก็จ่าย ซึ่งกระผมคิดว่า ในร่างนี้
ผู้แรงงานส่วนใหญ่เข้าใจว่า สิทธิของเขาคืออะไร เพราะ ~~ว่า~~ ~~อันนี้~~ อยู่ในร่างของ พ.ร.บ.
คุ้มครองแรงงานฉบับใหม่ด้วย ~~ด้วย~~ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ความจริงที่เขียนนี้ก็เขียนอย่างเดียวกับประมวล
กฎหมายแพ่งฯ ปัจจุบัน บังเอิญประมวลกฎหมายแพ่งฯ ใช้สำหรับยุคโบราณ ไม่ยุ่งยาก

เหมือนปัจจุบัน ที่เขียนไว้~~นี้~~เลยเป็นไทยกับผู้ใช้แรงงานระดับล่าง เป็นคุณสำหรับ
 ผู้ใช้แรงงานระดับบน คือผู้ใช้แรงงานที่เงินเดือน ๖,๐๐๐ บาท ไปเรียกร้องได้
 ๒๔,๐๐๐ บาท แต่ผู้ใช้แรงงานเงินเดือน ๒๕,๐๐๐ บาท เรียกร้องได้ ๑ แสนบาท
 มีปริมาตร ๑ แสนบาท ถ้าจะให้ถูกต้อง~~นี้~~ต้องไม่กำหนดเรื่องอายุ แต่~~ว่า~~กฎหมาย~~นี้~~เร็ว
 จำเป็นจะต้องเอาไปใช้ ถึงไม่เป็นธรรมบ้างก็ใช้ไปพลางก่อนก็แล้วกัน ก็ตั้งเป็นข้อสังเกต
 ให้~~ตัว~~รัฐบาลไป เอาอย่างนั้นนะครับ ก็เป็นอันจบวาระที่ ๒ นะครับ ก่อนที่จะพิจารณา
 ในวาระที่ ๓ มีท่านผู้ใดจะแก้ไขด้วยคำอะไรไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี จะขอมติว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ **พร้อม** เชิญลงคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๔๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ **พร้อม** ๑๔๘ เสียง ไม่มีผู้ใดไม่เห็นชอบ **พร้อม**

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วคิสภาคต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๑๕/๑๕๓
วันที่ ๓๑ กค ๒๕๓๓
เวลา ๑๖.๕๕ น.

ที่ สพ ๐๐๐๘/๒๕๓๓

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองจีน กท ๑๐๓๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น
พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้
เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมา เพื่อ
นำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔
อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว เป็นร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับด้านการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร
Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ตรวจการ/1

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๔๔๑๑๗๓

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. . . . . ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา พ.ศ. . . . . (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา พ.ศ. . . . . (พลตำรวจโท วิโรจน์ เป่าอินทร์ และนายนิยม วรรณญา เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา พ.ศ. . . . . (นายพศล ปัทมะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา พ.ศ. . . . . (ร้อยโท กุเทพ โสภระจ่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา พ.ศ. . . . . (นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยชื่อร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. . . . . ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา
เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ ภัคพัฒนกุล)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LI RT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภา

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๗๗ แห่ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑๗ พุทธศักราช ๒๕๖๑ บัญญัติ
ให้มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้มีการกำหนดคุณสมบัติ คุณสมบัติ วิธีการแต่งตั้ง
คุณสมบัติ คุณสมบัติ การสรรหา และการเลือก คณะกรรมการผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภาด้วยมาตรา ๑๗๗ แห่ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้

หมายเหตุ

สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล
ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ตามข้อบังคับฯ บัล ๘๘ และเพื่อ
ประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภา จึงทูลส่งเหตุผลที่ได้แก้ไขมา เพื่อพิจารณา

LIIRT

ผู้ตรวจการ/3

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภา

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๖๒ ทวิ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติให้มีผู้ตรวจการรัฐสภา และให้กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง การถอดถอน และอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการรัฐสภาดังกล่าวเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ผู้ตรวจการ/4

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีผู้ตรวจการรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๒ ทวิ

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา โดยมีรัฐสภาเป็นองค์กรการเมืองที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การตรวจสอบและถ่วงดุลย์การใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร เป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของรัฐสภา ทั้งนี้ เพื่อให้ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อผลประโยชน์ของประชาชน และการที่รัฐสภาจะสามารถควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีกลไกสำหรับการดำเนินการพิจารณาพิจารณาข้อร้องทุกข์ของประชาชน แล้วนำความเห็นและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ประชาชนดำเนินการแก้ไข กลไกหนึ่งที่จะสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวไว้กับรัฐสภาได้ก็คือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายนิยม วรรณพงษ์ เป็นผู้เสนอ)
(นายทนล บัณฑะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

LIIRT

ผู้ตรวจการ/5

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภา

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๖๒ ทวิ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติให้มีผู้ตรวจการรัฐสภา ประกอบกับความจำเป็นที่รัฐสภาต้องมีหน่วยงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนอื่น ๆ เกี่ยวกับกากระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะทำให้สามารถควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และสนองตอบต่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ผู้ตรวจการ/6

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๒ ทวิ

เหตุผล

การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบบรัฐสภา ฝ่ายนิติบัญญัติในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย นอกเหนือจากการตรวจสอบต่อวงคุลย์อำนาจฝ่ายบริหารประการหนึ่งแล้ว ยังมีบทบาทหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาความทุกข์ร้อนของประชาชนเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เป็นธรรม ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและฝ่ายบริหาร ในกรณีนี้สมควรมีผู้ตรวจการรัฐสภาเป็นกลไกสำหรับฝ่ายนิติบัญญัติในการทำหน้าที่บรรเทาแก้ไขความทุกข์ร้อนของประชาชน ด้วยการพิจารณาดำเนินการในเรื่องร้องทุกข์ของประชาชนแล้วทำความเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐหรือผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานเพื่อดำเนินการแก้ไข อันเป็นการเสนอแนะความเห็นเพื่อให้เกิดความชอบธรรมในสังคมขึ้น บนพื้นฐานการปฏิบัติงานด้วยความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง ความชอบธรรม และความมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๑๖๒ ทวิ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ เป็นผู้เสนอ)

LIRIT

ผู้ตรวจการ/7

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภา

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

"หน่วยราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือ ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๔ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระเบียบหรือประกาศนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๕ ให้มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจำนวนไม่เกินสามคน

มาตรา ๖ การสรรหาและการเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาชั้นคณะหนึ่ง มีจำนวนสามสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

(ก) ผู้แทนของพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีสมาชิกอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรจำนวนสิบเก้าคน ซึ่งต้องเลือกให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(ข) อธิการบดีจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดจำนวนสี่คน ผู้แทนศาลฎีกาจำนวนสี่คน

(๒) ให้คณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควร เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจำนวนสาม เท่าของจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะพึงมีได้ตามรัฐธรรมนูญ เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง โดยให้เรียงรายชื่อตามลำดับตัวอักษร พร้อมประวัติ วุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงานของบุคคลดังกล่าว และต้อง เสนอหรือความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น

(๓) ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร เรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยเร็ว เพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) ให้เหลือจำนวนสองในสาม ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ ให้ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรลำดับ เป็นผู้ที่ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร

แต่ถ้าจำนวนผู้ได้รับเลือกดังกล่าวมีไม่ครบตาม (๓) วรรคหนึ่ง ให้นำรายชื่อผู้ไม่ได้รับเลือกในคราวแรกนั้นมาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่ง ต่อเนื่องกันไป และในการนี้ให้ถือว่าผู้ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนที่กำหนดตาม (๓) วรรคหนึ่ง เป็นผู้ที่ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งนี้ ถ้ามีผู้ได้คะแนนเสียงเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนที่กำหนด ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอรายชื่อผู้ได้รับเลือกต่อประธานวุฒิสภาภายในเจ็ดวันนับแต่วันเลือกเสร็จสิ้น

(๔) ให้ประธานวุฒิสภา เรียกประชุมวุฒิสภา เพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๓) ให้ได้จำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ ให้นำความใน (๓) มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีที่ยังมีคะแนนเสียงเท่ากันอีก ให้วุฒิสภาลงมติเลือกอีกครั้งหนึ่ง

มาตรา ๗ ให้ประธานวุฒิสภานำรายชื่อผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา ตามมาตรา ๖ ขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต่อไป

มาตรา ๘ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีวาระการดำรงตำแหน่งหกปี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขึ้นใหม่

มาตรา ๙ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องเป็นผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน วิสาหกิจ หรือกิจกรรมอื่นเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะ และมีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ประจักษ์ และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๔) ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
- (๕) ไม่เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือผู้มีตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสามปีก่อนวันสรรหาตามมาตรา ๖ (๒)
- (๖) ไม่เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เพราะกระทำความผิดวินัย ทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่าทุจริตต่อหน้าที่
- (๘) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตุลาการ สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๙) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินการธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด
- (๑๐) ไม่เคยถูกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพหรือพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

LIART

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพ้นจากตำแหน่งตามวาระพร้อมกันทั้งหมด ให้ดำเนินการตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาหลายคนและผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาบางคนพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้นำมาตรา ๖ มาใช้บังคับกับการสรรหาและการเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่างนั้น โดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่มีการสรรหาและการเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๑๒ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๒

อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๑๓ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนในกรณี

(ก) การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(ข) การปฏิบัติหรือละเลย ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องเรียนหรือประชาชนโดยไม่เป็นธรรม ไม่ว่าการนั้นจะชอบ หรือไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ก็ตาม

(ค) กรณีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๒) จัดทำรายงานพร้อมทั้งเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อรัฐสภา

มาตรา ๑๔ เมื่อความปรากฏต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาว่ามีกรณีตาม มาตรา ๑๓ (๒) เกิดขึ้น ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริง โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้ร้องเรียนก็ได้

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาหลายคน การปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามหมวด ๒ ให้คณะผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแบ่งงาน ตามสายงานเพื่อให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแต่ละคนปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและรับผิดชอบ ตามขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐ สภาร่วมกันกำหนด เว้นแต่กรณีการออกระเบียบตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง การออก ระเบียบตามมาตรา ๒๔ (๕) และ (๖) การเสนอแนะตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง การทำ รายงานตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๐ การกำหนดระเบียบตามมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และการเสนอความเห็นเกี่ยวกับงบประมาณตาม มาตรา ๔๕ ให้คณะผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกัน

มาตรา ๑๖ บุคคลและคณะบุคคลย่อมมีสิทธิร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภาได้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

การร้องเรียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ไม่ตัดสิทธิผู้ร้องเรียนที่ จะดำเนินการตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๗ การร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องทำเป็นหนังสือ และ

- (๑) ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน
- (๒) ระบุเหตุที่ทำให้ต้องร้องเรียนพร้อมด้วยข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนตามสมควร
- (๓) ใช้ถ้อยคำสุภาพ
- (๔) ลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียน

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะร่วมกันออกกระเปียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเปิดโอกาสให้มีการร้องเรียนด้วยวาจาก็ได้ ระเบียบดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ การเสนอคำร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะเสนอโดยนำส่งด้วยตนเอง ส่งทางไปรษณีย์ มอบให้บุคคลอื่นนำส่งต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือส่งคำร้องเรียนต่อสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ นำส่งต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็ได้

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะร่วมกันออกกระเปียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอกำร้องเรียนด้วยวิธีการอื่น ๆ ก็ได้ ระเบียบดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่คณะกรรมการของวุฒิสภาหรือคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรได้สอบสวนหรือพิจารณาเรื่องใดและเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ คณะกรรมการดังกล่าวจะส่งเรื่องนั้นให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพื่อดำเนินการและรายงานเบื้องต้นต่อคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๒๐ เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้รับเรื่องจากสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือคณะกรรมการของวุฒิสภาหรือคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว แม้ภายหลังสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ยื่นจะสิ้นสุดลงหรือคณะกรรมการตั้งกล่าวของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎรจะพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ บอมนำไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนั้นต่อไป

มาตรา ๒๑ เรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานิยามว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้
ไม่ได้รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติการพิจารณา

(๑) เรื่องที่มีลักษณะ เป็น เรื่องนโยบายโดยตรงซึ่งคณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภา

(๒) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๓) เรื่องที่มีได้เป็นไปตามมาตรา ๑๓ (๑)

(๔) เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลหรือการลงโทษทางวินัยของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๒๒ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจไม่รับพิจารณาหรืออาจยุติการพิจารณา เรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๒) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนมิได้มีส่วนได้เสียและการพิจารณาจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๓) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้ยื่นเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่อยู่หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการร้องเรียนและการพิจารณาจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๔) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้รับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรม หรือได้รับการชดเชยความเสียหายอย่างเหมาะสมแล้วและการพิจารณาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๕) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่แสดงพยานหลักฐาน หรือไม่ดำเนินการตามหนังสือที่ได้รับจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนตายและการพิจารณาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๗) เรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเคยสรุปผลการพิจารณาแล้ว

มาตรา ๒๓ เรื่องใดที่ไม่ได้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๑ และเรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจไม่รับพิจารณาตามมาตรา ๒๒ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะส่งเรื่องนั้นไปให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นในการปฏิบัติงาน หรือส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน หรือบุคคลใด มีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริง หรือมาให้ถ้อยคำ หรือส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ขอให้ศาลส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการร้องเรียนโดยแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าในเวลาอันควร

(๕) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การรับคำร้องเรียนไว้พิจารณาและระเบียบว่าด้วยการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น

(๖) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางของพยานบุคคลและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หรือเรื่องอื่นใดเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ระเบียบตาม (๕) และ (๖) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

มาตรา ๒๕ ในการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๔ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
ควรคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน
หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย

ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อาจสอบสวนหาข้อเท็จจริงใน
เรื่องใดต่อไปได้ ให้ยุติเรื่องนั้น และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภารายงานให้วุฒิสภา
และสภาผู้แทนราษฎรทราบ

มาตรา ๒๖ เมื่อมีการร้องเรียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่มีชักช้าและต้องเปิดโอกาส
ให้ผู้ร้องเรียน ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐาน
ประกอบคำชี้แจงของตนได้ตามสมควร

เรื่องใดที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาสั่งไม่รับไว้พิจารณา ให้แจ้งให้
ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่รับไว้พิจารณา และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ
จะส่งคำสั่งไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนั้นทราบด้วยก็ได้

มาตรา ๒๗ เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้พิจารณาและสอบสวนหา
ข้อเท็จจริงในเรื่องใดเสร็จแล้ว ให้จัดทำรายงานสรุปข้อเท็จจริง พร้อมทั้งความเห็นและ
ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขส่งให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบหรือพิจารณาคำเนินการต่อไป

เรื่องใดที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ปรากฏว่า
การกระทำในเรื่องใดของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นได้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ
ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีแล้ว แต่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี
ในเรื่องนั้น ก่อให้เกิดความไม่ เป็นธรรมหรือความไม่ เสมอกันในกฎหมาย หรือเป็นการเลือก
ปฏิบัติ หรือลำเอียง ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนอแนะต่อหน่วยราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาคำเนินการให้มี

LIART

การปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีใน เรื่องดังกล่าวต่อไป ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรี ให้ส่งรายงานดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรี ทราบด้วย

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามความเห็นหรือ ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เรื่องใดในเวลาอันควร ผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภาอาจส่ง เรื่องดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ควบคุมหรือกำกับดูแล หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อให้ สั่งการตามควรแก่กรณีก็ได้

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและระยะเวลาได้ล่วงเลยไปพอสมควรแล้ว ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นยังไม่ปฏิบัติตามความเห็นหรือข้อเสนอแนะดังกล่าวโดยไม่มี เหตุอันควร และเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญ หรือเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือ เกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจทำรายงาน เรื่องนั้น เสนอต่อวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร เป็นการด่วนก็ได้

รายงานดังกล่าวให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบตามวิธีการที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภาร่วมกันกำหนด

มาตรา ๒๙ เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่าเรื่องใดมีเหตุอันควร สงสัยว่ามีการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีมูลความผิดทางอาญา หรือมีมูล ความผิดทางวินัย ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแจ้งให้หน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวน เรื่องนั้น ๆ และผู้บังคับบัญชาของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ให้หน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนและผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งแจ้งผล การดำเนินการให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาทราบทุกสามเดือน

LIRT

มาตรา ๓๐ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันทำรายงานประจำปี
เสนอต่อวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ในรายงานดังกล่าว
อย่างน้อยต้องมีเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ผลการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ พร้อมทั้งข้อสังเกต
หรือข้อเสนอแนะที่เสนอต่อหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของ
ราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) ผลการปฏิบัติตามข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะที่หน่วยราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง
ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น
ได้ดำเนินการไปแล้ว

(๓) การไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของ
หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) อุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
รายงานประจำปีตามวรรคหนึ่งให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบตามวิธีการที่
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันกำหนด

ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นสมควรรายงานให้วุฒิสภาและ
สภาผู้แทนราษฎรทราบเป็นพิเศษเฉพาะเรื่อง เพราะเป็นกรณีรีบด่วนหรือจะเป็นประโยชน์
ต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ก็ให้กระทำได้

มาตรา ๓๑ การจัดทำรายงานตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐
ให้กระทำเป็นการสรุปโดยมีให้ระบุนรายละเอียดอันเป็นการเปิดเผยความลับของบุคคลหรือ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยไม่ว่าจะเป็น

มาตรา ๓๒ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่ต้องรับผิดชอบไม่ว่ากรณีใด ๆ
ทั้งทางแพ่งหรือทางอาญา เนื่องจากการที่ตนได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๓๓ ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แก่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ ย่อมไม่ต้องรับผิดชอบไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐาน หรือจัดทำและเผยแพร่รายงาน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะมอบหมาย หรือเป็นการกระทำตามที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือพิจารณาสอบสวน หรือเป็นการรายงานตามอำนาจหน้าที่ หรือการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

หมวด ๓

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๓๖ ให้มีสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลร่วมกันของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

กิจการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อยู่ภายใต้แห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

LIR

มาตรา ๓๗ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๒) ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๓) เผยแพร่วิชาการและให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับสิทธิที่จะร้องเรียนการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๔) ปฏิบัติกรอื่นตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามอบหมาย

มาตรา ๓๘ ในกรณีกำกับดูแลสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีอำนาจร่วมกันในการออกระเบียบหรือประกาศเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และดำเนินการอื่นในสิ่งดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว
- (๒) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และค่าตอบแทนอื่นของเลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๓) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัย และการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษ สำหรับเลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๔) การคัดเลือก การกำหนดอัตราค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ตลอดจนการกำหนดเงินเพิ่มเติมพิเศษให้แก่ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๔๓
- (๕) การบริหารและจัดการการเงินและทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๖) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่เลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

LI RT

มาตรา ๓๘ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีเลขาธิการคนหนึ่ง ซึ่งแต่งตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบร่วมกันของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นผู้บังคับบัญชา พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ขึ้นตรงต่อคณะผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และจะให้มีรอง เลขาธิการ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานรองจาก เลขาธิการก็ได้

มาตรา ๔๐ เลขาธิการต้องเป็นผู้มีความเป็นกลางทางการเมือง มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และมีคุณวุฒิ ประสบการณ์และความสำเร็จในการบริหารตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ร่วมกันกำหนด

เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๔๑ เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลงานโดยทั่วไปของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมติของ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้มีอำนาจ ดังนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาออกจากตำแหน่ง

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานหรือลูกจ้างในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ร่วมกันกำหนด และเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือประกาศ หรือมติของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๔๒ ในกิจการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการ เป็นผู้แทนของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ร่วมกันกำหนด

(โปรดคลิก)

ระเบียบที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันกำหนดตามวรรคหนึ่ง
ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน
หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการ
ส่วนท้องถิ่น โอนมาปฏิบัติงาน เป็นพนักงานในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
เป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นแล้ว

ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงาน เป็นพนักงาน
ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาต
ให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงาน
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการ
ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างตามมาตรา ๔๓
ขอกลับเข้ารับราชการในสังกัดเดิมภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจบรรจุและ
แต่งตั้งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนเหมือนกรณีข้าราชการผู้ซึ่ง
ได้รับอนุมัติให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาช่วงนั้น สำหรับการ
การคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการเพื่อขอกลับเข้ารับราชการ

มาตรา ๔๕ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เสนอบทประมา
ลายจ่ายของสำนักงานต่อคณะรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบร่วมกันของผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและสำนักงาน
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในการนี้ คณะรัฐมนตรีอาจนำ
ความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไว้ใน
รายงานการ เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้

มาตรา ๔๖ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน และ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจัดทางบุคคล งบประมาณ และบัญชี และส่งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้ทำการตรวจสอบ รับรองบัญชีและการเงินทุกประเภท รวมทั้งประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยแสดงการใช้จ่ายดังกล่าวให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีโดยไม่มีชักช้า

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐาน อันใดที่เรียกหรือสั่งให้ส่งตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand (ประเทศไทย)

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๑ ในวาระเริ่มแรก ให้จัดให้มีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการให้มีการสรรหาและเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

(๒) ให้วุฒิสภาดำเนินการให้มีการเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๖ (๔) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจากประธานสภาผู้แทนราษฎร

กำหนดวันตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันในสมัยประชุม

มาตรา ๕๒ ให้จัดตั้งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ขึ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน่วยธุรการของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และมีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้สำหรับสำนักงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยให้ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่ เลขานุการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย คุลขสฺข)

หัวหน้าฝ่ายนิติฯ กองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

นายพีนิศ อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา พ.ศ. ....

ซึ่งคณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวมห้าฉบับ ที่ประชุมได้
พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้ ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๑
สิงหาคม ๒๕๔๐ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของ
คณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอ
ต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. .... ในวาระที่สอง แล้วลงมติ
ในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และให้เสนอ
ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้
วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภา

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้มีผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภา และให้มีการกำหนดคุณสมบัติ ตักยณะต้องห้าม การสรรหา และการเลือก
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

- ๑๖/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงนันทกา

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ดิฉัน นันทกา สุประภาตะนันท์ ดิฉันขอกราบเรียนท่านข้อพิจารณาในเรื่องดังนี้
ประการแรก คือในมาตรา ๒๑ เป็นเรื่องที่จะไม่ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณา
มีอยู่ ๕ ข้อ มีข้อที่นำพิจารณาอยู่ใน (๑) คือ ~~เรื่อง~~ เรื่องที่มีลักษณะเป็นเรื่อง
นโยบายโดยตรง ซึ่งคณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภา ~~อัน~~ ดิฉันก็อยาก
กราบเรียนหารือว่า ถ้าหากว่านโยบายนั้นได้มีการนำไปปฏิบัติ และผลในการปฏิบัติ
น่าจะเป็นการเสียหายแก่ประเทศชาติหรือประชาชน ซึ่งควรจะได้รับการตรวจสอบ
โดยผู้ตรวจการแผ่นดิน ~~ที่~~ ถ้าผู้ตรวจการแผ่นดิน ~~จะ~~ รับผิดชอบไม่ได้ ก็ไม่น่าจะเป็น
เช่นนั้น ~~ละ~~ อีกประการหนึ่ง การบริหารราชการแผ่นดินโดยทั่วไปคณะรัฐมนตรี
จะต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภาอยู่แล้วตามรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะ เป็นในด้านนโยบาย
โดยตรงหรือไม่ก็ตาม ประการที่ ๒ ดิฉันมีข้อกังวลอยู่ว่า ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน
มากกว่าคนหนึ่ง ซึ่งก็ไม่ได้กำหนดให้เป็นรูปเองลักษณะ คือหมายความว่า มีฐานะ
เท่ากันหมด แต่ ~~อัน~~ ดิฉันก็เข้าใจว่า เป็นเจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญที่จะให้
ผู้ตรวจการแผ่นดินแต่ละคนปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระ โดยให้แยกกันทำงาน อาจจะใช้
ถ้อยคำอย่างนั้น ~~ที่~~ มีหลายมาตราที่เดียวที่ใช้ถ้อยคำว่า ให้ผู้ตรวจการร่วมกันกระทำ
หน้าที่ เช่นเป็นต้นว่า การขอกระเปาะต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๔ มาตรา ๔๒
อะไรเหล่านี้ แล้วก็การทำรายงานประจำปีตามมาตรา ๓๐ การตั้งเลขาธิการตาม
มาตรา ๓๘ เป็นต้น ~~ที่~~ ถ้าถือว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินแต่ละคนมีฐานะเท่ากันหมด ในการ
ที่จะปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน อาจจะมีความงงในทางปฏิบัติที่ไม่อาจจะตกลงกันได้ ~~ที่~~ ถ้า
จะถือเอาเสียงข้างมาก ก็ไม่ว่าจะถูกต้องหรือไม่ เพราะ ~~ที่~~ ไม่ได้เป็นองค์คณะ ~~ที่~~
ถ้า ~~ผู้ตรวจการ~~ สมมุติว่า ~~ที่~~ ~~อัน~~ ผู้ตรวจการฯ มี ๒ ท่าน แล้วเกิดความเห็น
ไม่ตรงกันก็จะ ไม่อาจบรรลุข้อตกลงได้ ~~อัน~~ เป็นปัญหาในทางปฏิบัติ ~~ที่~~ จะเกิดปัญหา
อย่างไรหรือ ~~ที่~~ ดิฉันขอกราบเรียนแก่นักก่อน เพราะเข้าใจว่า เพื่อนสมาชิกฯ จะมี
ข้อที่จะอภิปรายกันมากกว่านี้ ขอบพระคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบหมายให้ นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษมक्रम

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมเกษม สรศักดิ์เกษม ขอตั้งข้อสังเกตและยื่นข้อซักถามเพื่อประกอบการพิจารณาให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า กรณีที่มีผู้ตรวจการแผ่นดินเพียง ๓ คน แต่ไม่ได้ระบุว่าใครเป็นประธานอย่างไรได้ แล้วการทำหน้าที่นั้นต้องร่วมกันทุกครั้ง อย่างสังเกตที่มาตราที่เกี่ยวกับการบังคับบัญชาสำนักงานเลขาธิการนั้นต้องร่วมกันทั้งหมด อย่างนี้จะมีปัญหาทางปฏิบัติ ทำนองเดียวกับที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติอภิปรายไปแล้ว ประเด็นสำคัญคือการสอบสวนพิจารณานั้น ผู้ตรวจการฯ ทั้ง ๓ คน ต้องร่วมกันสอบสวนเสมอไปหรืออย่างไร หรือผู้ที่มีอำนาจไปตั้งอนุกรรมการขึ้นไปช่วยสอบสวนได้ กรณีนี้ก็ยังไม่มีความชัดเจน

ต่อไปมีเรื่องที่เป็นข้อซักถาม คือเรื่องข้อห้ามที่ไม่ให้สอบสวนคดีที่เป็นคดีในศาลแล้ว ไม่ให้รับพิจารณา แต่มีมาตรา ๒๔ ครับท่านประธานฯ ว่า ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพินิจฉัยขอเอกสาร ขอวัตถุจากศาลได้ ถ้ากรณีที่ยังข้อยังไม่ส่งนั้นจะมีโทษตามมาตรา ๔๘ ด้วย ตรงนี้จะมีปัญหาอย่างไรบ้าง โทษตามมาตรา ๔๘ นั้นมีโทษจากคดีด้วย -----

เพราะฉะนั้นกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเรียกเอกสารไปที่ศาล หรือขอไปแล้วถ้าศาลไม่ได้ส่งมา^{นั้น}จะเกิดปัญหาว่า ต่อไปนี้~~ทั้ง~~ศาลหรือท่านผู้พิพากษาอาจจะมีโทษ~~นั้น~~ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ขออนุญาตขอคำชี้แจงที่ละเอียดครบ ขอบพระคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พลเรือเอก เกษะหลัก กร้า

พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรุกษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

กระผม พลเรือเอก เกษะหลัก สมาชิกวุฒิสภา กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทนรัฐบาลที่มานี้กระผมก็ต้องขออภัยด้วย เพราะกระผมจะต้องทำหน้าที่ตรงนี้ให้ชัดเจน ก็คือว่า กระผมเข้าใจดีว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับผู้ที่จะไปตรวจสอบการทำงานขององคคพพทงฝ่ายบริหาร

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง~~ทั้ง~~ฝ่ายราชการว่าจะเป็นไปตามตัวบทกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ในเหตุผลที่อ้างขึ้นมาก็ได้อ้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งกระผมได้ดูแล้วก็เป็นความจริงเช่นนั้น

เพราะในรัฐธรรมนูญหมวดที่ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสถานนั้นมีอยู่ ๓ มาตราเท่านั้น คือมาตรา ๑๕๖ ว่าด้วยการที่ได้มาหรือเกี่ยวข้องกับ~~ผู้~~ผู้ตรวจการแผ่นดินโดยตรง แล้วอีก

มาตราหนึ่งก็เป็นเรื่อง~~ของ~~หน้าที่ และอีกมาตราหนึ่งก็เป็นเรื่อง~~ของ~~กรณีที่มีความเห็นขัดแย้ง หรือมีปัญหาใน~~การ~~กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายฉบับนี้เข้าใจว่าจะเกิดขึ้น โดยมาตรา ๑๕๖

วรรคสาม ที่ว่า คุณสมบัติที่ดี ลักษณะต้องห้ามที่ดี การสรรหากที่ดี การคัดเลือกที่ดี ให้ออกเป็นกฎหมายระกอบรัฐธรรมนูญ เมื่อเป็นเช่นนี้ กฎหมายนี้ออกมา กระผมอยากจะขอ

หารือหรือขอลามความเห็นไปยังรัฐบาลเสียก่อนว่า ในกฎหมายฉบับนี้^{นั้น}ได้บอกไว้ว่า การสรรหาให้มีกรรมการสรรหา และให้คนโน้นคนนี้มาช่วยกันสรรหา ตรงนี้ถ้าพอท่าน

เพราะว่า การสรรหา^{นั้น}อาจจะขอให้บุคคลหลาย ๆ คนช่วยกันสรรหา^{มาให้}ได้ ถ้าหนดเป็นกฎหมายไว้ แต่ในการเลือก ผู้แทนราษฎรเลือกก่อน แล้ว^{ก็}มา^{ให้}วุฒิสภาเลือก ตรงนี้^{ซึ่ง}เป็น

สิ่งที่น่าคิดว่าจะต้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๖

ในวรรคต้นซึ่งเป็นวรรคแม่บทได้กำหนดไว้ว่า ให้วุฒิสภาถวายคำแนะนำในการแต่งตั้งครั้งนี้ แล้วก็ได้พูดอีกเลยว่า การสรรหาและการคัดเลือก^{นั้น}จะให้ใครมาทำอะไร ต่างกับ คณะกรรมการหรือ^{ที่}กรรมาธิการ หรือคณะบุคคลคณะอื่น ๆ ที่รัฐธรรมนูญมีเจตนาวัดเงิน

ว่าจะให้ทำอะไรกระนั้น^{ไว้} เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง ระบุไว้เสร็จแล้วสรรหาอย่างไร

เลือกอย่างไร คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ระบุไว้เสร็จว่าจะให้ทำอะไร ในการเลือก ศาลรัฐธรรมนูญก็ระบุไว้เสร็จว่าจะให้ทำอะไร ทั้ง ๓ คณะที่ระดมได้กรบเรียนไปนี้ ให้วุฒิสภามีหน้าที่แนะนำ, แต่งตั้ง แล้วประธานวุฒิสภารับสนองพระบรมราชโองการ นั้นแสดงว่ารัฐธรรมนูญมีเจตนาว่า จะให้การคัดเลือกและการจัดสรรเป็นอย่างไรบอกไว้ชัดเจน นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ ตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่งซึ่งเป็นวรรคแม่บท แต่ส่วนคณะนี้ ไม่ได้บอกไว้ จะหมายความว่า ให้วุฒิสภามีหน้าที่สรรหาและคัดเลือก แต่จะอย่างไร นั่นก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ตรงนี้ระดมยังสงสัยว่าจะเป็นเช่นนั้นหรือไม่ แต่การที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรมาคัดเลือกก่อน แล้วค่อยโอนไว้ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร อ้างไว้ว่า เมื่อจะต้องตั้งคณะกรรมการหรือคณะที่จะมาตรวจสอบกองทัพบกในทางบริหารแทนฝ่ายนิติบัญญัติ จึงกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรที่จะมาคัดเลือก ตรงนี้เป็นกรอ้างมาจากตรงไหน อ้างมาจากทอะไรแห่งรัฐธรรมนูญ จะเป็นการอ้างลอย ๆ หรือไม่ ก็กระผมไม่ได้มีความหมายว่าจะผิดหรือจะถูก กระผมเข้าใจเจตนาว่าทำอย่างนั้นเพื่อจะได้ช่วยกันให้มันรอบคอบขึ้น เพื่อให้โปร่งใสขึ้น อะไรทำนองนั้น ตรงนี้ระผมไม่คิดใจ แต่กระผมติดใจในแง่ของกฎหมาย ในแง่ของความถูกต้องตามรัฐธรรมนูญว่าจะจะเป็นไปตามเจตนา นั้นหรือไม่ ตรงนี้กระผมอยากขอคำอธิบายจากรัฐบาลซึ่งเป็นเจ้าของกฎหมายฉบับนี้สักหน่อยหนึ่งว่า ท่านจะมีคำตอบ มีคำอธิบายในแง่ของกฎหมายให้กระผมฟังว่าอย่างไรนี้เป็นประการหนึ่ง

นอกจากนั้นแล้วในเรื่องของการจัดองค์กรของคณะนี้ อย่างที่ท่านสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านได้กล่าวไว้แล้ว ซึ่งกระผมก็เข้าใจเหมือนกันว่าเป็นกฎหมายที่มีการจัดองค์กรอย่างพิสดารที่สุด และเป็นครั้งแรกที่เคยเห็นในชีวิตมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ คือเป็นหน่วยงานที่มี ๓ หัว จะมีหัวเดียวก็ได้ ๒ หัวก็ได้ ๓ หัวก็ได้ ทั้ง ๓ หัวนั้นเสมอกันหมดแล้วก็ลงมาสู่คอกอดผูกคอเอาไว้ด้วยเลขอาธิการ มาเข้าไปอยู่คอกอดตรงนี้ แต่คอกอดตรงนี้ก็ไม่ได้บอกไว้ อำนาจเลขอาธิการที่จะบอกไม่รับพิจารณา นั้น ไม่ได้มีไว้เลยว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาตินั้นมีสิทธิปฏิเสธไหม ในนั้นไม่บอกไว้ แล้วในอีกมาตราหนึ่งที่เกี่ยวข้องเรื่องขอเอกสารต่าง ๆ จากบุคคล บังคับให้ต้องมาให้ทั้งหมด ไม่ทำให้ คิดตระวางแน่ แต่ถ้าเอกสารนั้นเป็นเรื่องเอกสารลับที่สุดของทางราชการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติบ้านเมืองนี้จะต้องเอามาไหม ถ้าไม่ระบุอย่างนี้ วันหนึ่งผู้บัญชาการทหาร ๑ เหล่าทัพคิดตระวางเพราะไม่เอามาให้ดู อย่างนี้เป็นต้น ตรงนี้เองเป็นสิ่งที่น่าสงสัยสุด ๆ ว่าท่านเจตนาอย่างไร และอีกประการหนึ่งสำคัญมากในกรณีที่จะนำกฎหมายนี้ไปสู่การปฏิบัติ เพราะทุกอย่างเหมือนจะลงมาอยู่ที่เลขฯ แล้วเลขฯ มีอำนาจในการบริหารงบประมาณหรือไม่ หรือว่า เลขฯ เป็นผู้เสนอ แต่การกำหนดงบประมาณ การบริหารงบประมาณ ใครจะทำ จะไปดูในมาตราที่เกี่ยวกับผู้มีหน้าที่รับผิดชอบของคาพยพนี้ก็คือบอกว่า ให้ทั้ง ๓ ท่านร่วมกัน ตรงนี้ก็เลยเป็นปัญหาอย่างที่สมาชิกฯ ผู้อาวุโสได้อธิบายไปแล้ว นี่กระผมก็อยากจะกราบเรียนถามว่า ท่านจัดองค์การขององค์กรขึ้นมาอย่างนี้ท่านประสงค์อะไร จะให้มันทำงานไปได้อย่างสมบูรณ์หรือจะให้ขัด ๆ ข้อง ๆ หรือจะต้องมีการออกอะไรมาเป็นระเบียบที่มาเสริมอีกเพื่อจะได้ทำงานให้คล่องขึ้น ตรงนี้กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนไม่ก็ประเด็นที่ว่านี้ แล้วก็ต้องขอร้องที่กระผมจำเป็นจะต้องถามอย่างตรงไปตรงมา และผมเข้าใจว่า กฎหมายฉบับนี้ได้เริ่มต้นกันมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังไม่ออก หรือก็เรื่องจนมาถึงรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกก็ปรับไปปรับมา กระผมไปอ่านบางจุดบางอย่างที่เสียดมาทางรัฐสภานั้น อ้างมาตรา ไปเปิดดูไม่มี ปราบกฏไปมีอยู่เล่มเก่าซึ่งชายกเลิกไปแล้ว อย่างนี้เป็นต้น ก็เป็นความสับสนอยู่พอสมควร กระผมก็ไม่ได้อะไรแล้วก็ไม่ได้นัดคำหมัดคิดอะไร เพียงแต่เพื่อให้กฎหมายนี้บริบูรณ์ก็อยากจะกราบเรียนถามดังที่กระผมได้ชี้แจงไปนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกฯ ยกมือขออภิปราย
อีกหลายคน เอาข้างหน้าอีกคน คุณโกวิท เชิญครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภา เป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่หลายฝ่ายบริหารหรือหลายฝ่ายนิติบัญญัติต้องนำเสนอ
ด้วยเงื่อนไขเวลาภายใน ๒ ปีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมายฉบับนี้ต้องถือว่าเป็น
เป็นเรื่องใหม่ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย แต่ก็ได้ไม่ได้หมายความว่า เป็นเรื่องที่ไม่เคยได้มีการ
คุยกัน ซึ่งอันนี้ถ้าเราสืบความก็จะทราบว่า ได้มีการพูดคุยกันต่อเนื่องตลอดมาตั้งแต่
ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ และมีแนวทางที่จะดำเนินการเมื่อเราได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๓๔ แต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จ สิ่งสำคัญที่กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่าน
ประธานฯ เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ ประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้านอาจจะเข้าใจได้ยากมากกว่า
เขาจะมีส่วนเข้าไปอยู่ตรงไหน อะไร อย่างไร และผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานี้จะทำ
หน้าที่ให้เขาได้ในเรื่องในโอกาสใดบ้าง สำคัญที่สุดก็คือว่า ในการเมืองการปกครองตาม
ระบอบประชาธิปไตยของเรานั้นเป็นการปกครองตามระบบรัฐสภา ตามปกติแล้วในส่วนที่
เกี่ยวกับการออกกฎหมายก็เป็นเรื่องของรัฐสภาซึ่งทำหน้าที่ในฐานะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและ
จะมีส่วนเกี่ยวข้องที่จะจัดให้มีฝ่ายบริหาร แต่ในขณะที่เดียวกันเราสามารถที่จะตรวจสอบ
หรือควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้ ไม่ว่าจะเป็นการยื่นญัตติ กระตุ้นถาม หรือการตั้ง
กรรมาธิการ เรามีกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้
กลับมาขึ้นบัลลังก์ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : คุณโกวิทครับ ในชั้นนี้ จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับหลักการ สำหรับความรู้นั้นเอาไว้เราไปจัดสัมมนากันอีกทีหนึ่งนะครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : ครับ ถือเป็นสำคัญที่สุดก็คือว่า ถ่ายโยงให้เห็นภาพเพื่อที่จะได้มองเห็นว่า จุดที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญและเราจะพิจารณาเห็นชอบกับหลักการนั้นจะได้มองภาพต่าง ๆ เหล่านี้ได้ชัดเจน ถ้ามองแต่เพียงไปจัดตรงมาตามองภาพไม่ชัด งานกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นี้เป็นงานฝ่ายบริหาร เป็นงานที่เกี่ยวกับข้าราชการที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ การปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารกับข้าราชการนั้นกรณีใด ๆ ก็ตาม ชาวบ้านถ้าเขามีเรื่องทุกข์ร้อน เขาไม่ได้รับความเป็นธรรม ตรงนี้แหละครับเขาสามารถที่จะไปร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้นก็จะต้องดำเนินการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ผู้ร้องเรียนได้ร้องเรียนมาว่า ข้าราชการหรือพนักงาน หรือลูกจ้างของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัตินอกเหนือจากกฎหมาย หรือปฏิบัติแล้วทำให้เขาเสียหายในทางธุรกิจหรือในทางอื่นใดก็ดี อันนี้เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการพิจารณาที่สำคัญที่สุดถ้าเรามอง มองดูลึกลงไปในส่วนของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาในมาตรา ๖ เราจะเห็นได้ชัดว่า ส่วนหนึ่งก็จะบอกถึงเนื้อหาของประกอบของคณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาไม่เกิน ๓ คน องค์ประกอบที่เป็นสัดส่วนกันนั้น กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าสังเกต ถ้าเราต้องการที่จะให้ได้คนกลางมาองค์ประกอบเบนไปในทางส่วนของฝ่ายผู้แทนราษฎรซึ่งมีอยู่ ๑๕ คนนี้ มากกว่าส่วนที่จะคิดเห็นในส่วนที่เป็นกลาง ๆ คือของฝ่ายอัยการคดี ในส่วนของศาลฎีกาคดี หรืออีกส่วนหนึ่งรวมกันแล้ว ๑๒ คน กับ ๑๕ คนนี้สัดส่วนไม่พอเหมาะ น่าจะให้มีส่วนที่ใกล้เคียงกันเพื่อที่จะได้เป็นคนกลาง แต่เนื่องจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานี้เป็นองค์กรที่จะทำหน้าที่ในส่วนเป็นตัวแทนฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นการสรรหาแล้วให้ผู้แทนราษฎรเป็นผู้พิจารณาขึ้นมา ๒ ใน ๓ นั้น อันนี้กระผมคิดว่า เหมาะสม คือคิดมาประมาณ ๖ คน แล้วก็นำให้สมาชิกวุฒิสภานี้เลือกได้อีก จะเหลือคนหนึ่ง ๒ คน ๓ คนก็สุดแล้วแต่ แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วงานที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการมีมาก ถ้านำเลือกคนเดียว คนไม่รู้ทางเศรษฐกิจ คนไม่รู้ทางทหาร คนไม่รู้ทางการศึกษา สาธารณสุขก็จะเกิดปัญหา ก็จะคัดออกมาในแนวทางประมาณ ๓ คน มาตราที่สำคัญคือในมาตรา ๑๑ ที่ท่านผู้

เกียรติที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาได้กล่าวไปในส่วนหนึ่งแล้วที่เกี่ยวกับนโยบายข้อว่า จะไม่รับพิจารณา กระผมอยากจะเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า เรื่องใดที่ข้าราชการทำที่ไม่เกี่ยวกับนโยบายบ้าง นโยบายจะโดยตรงหรือไม่โดยตรงไม่มีหรอกครับ ที่ปฏิบัติทุกอย่าง ฝ่ายบริหารปฏิบัติต้องปฏิบัติตามนโยบาย ไม่ปฏิบัติตามนโยบายไม่ได้ เพราะฉะนั้นพอเราไปตั้งข้อกำหนดตรงนั้น ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาทำงานไม่ได้ ในมาตรา ๒๒ เราไปกำหนดว่า เรื่องเกี่ยวกับทุจริต ถ้าเกี่ยวกับเรื่องทุจริตไม่รับพิจารณา ถ้าเกี่ยวกับในเรื่องของครูโรงเรียนมีส่วนได้เสียไม่รับพิจารณา ผมอยากจะเรียนถามว่า ตามปกติแล้วถ้าหากว่า เรื่องเกี่ยวกับทุจริตก็ตามถ้าเราโรงเรียนไปที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเขาพิจารณาว่า ~~คดี~~ เป็นเรื่องเกี่ยวกับทุจริต เขาก็ส่งเรื่องให้ ป.ป.ป. หรือ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี ถ้าเขาไปปฏิเสธ ไปกำหนดบอกว่า พอเห็นนั้น ทุจริตบ้างแล้วก็รีเช็ค (Reject) ไปเลย คือ ไม่รับเลย ~~คดี~~ นี้จะทำให้เกิดช่องว่าง แทนที่เราจะให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานี้มาเป็นตัวเชื่อมประสาน สานต่อ เชื่อมโยงไปสู่การใช้อำนาจรัฐในส่วนอื่นขององค์กรอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ไม่เกิดขึ้น ~~คดี~~ นี้เป็นประเด็นปัญหา ในมาตราอีกมาตราหนึ่งที่กระผมอยากจะเรียนเป็นสุดท้ายก็คือว่า ในมาตรา ๓๐ นี้ ในมาตรา ๓๐ ถ้าดูแล้วจะเห็นได้ชัดว่า รายงานนี้ให้ไปหนึ่งรายงานครั้งหนึ่ง แม้ว่าจะมีวรรคสุดท้ายกำหนดว่า ถ้ามีเรื่องสำคัญเป็นการเฉพาะก็ให้เสนอรายงานไปได้ ถ้าเราจะกำหนดเวลาให้สั้นลง เช่น ประมาณ ๖ เดือน ~~คดี~~ นี้จะมีข้อสังเกตอะไรบางอย่างที่จะเป็นประโยชน์ต่อคุณที่จะบอกฝ่ายบริหารให้ทำงานให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ~~คดี~~ นี้ได้มีการปรับได้เร็วขึ้นที่ไม่สามารถที่จะกระทำได้ง่าย เพราะฉะนั้นข้อติงของคณะและข้อสังเกตนี้กระผมอยากจะฝากกราบเรียนถึงท่านประธานฯ ฝากไปยังรัฐบาลเพื่อโปรดพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วิจิตร ครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกวุฒิสภา กระผมมี ๓ ประเด็นที่คิดว่า น่าจะต้องชัดเจนก่อนจะรับหลักการ แล้วอีกจะต้องใช้เป็นประเด็นหลักในการพิจารณาในชั้นแปรญัตติด้วย แต่ถ้าหากว่า ในการเสนอตอนนี้มีการทำความเข้าใจเบื้องต้น ก็จะทำให้การพิจารณาต่อไปง่ายขึ้น

ประเด็นแรก เป็นประเด็นเกี่ยวกับมาตรา ๖ ซึ่งเป็นเรื่องของการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งในรัฐธรรมนูญไม่ว่าจะเป็นตัวบทหรือบทเฉพาะกาลก็เพียงแค่กำหนดให้เรื่องการสรรหาเข้ามาอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญโดยไม่ได้อำหนดอะไรไว้ ก็เข้าใจว่า จะเป็นข้อวินิจฉัยตามความเหมาะสมว่าจะทำอย่างไร แต่เคยจะเป็นองค์กรตรวจสอบที่วุฒิสภาถวายคำแนะนำในการที่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ก็ขอจะเรียกว่า เป็นองค์กรเดียวนะครับที่กลไกการสรรหาที่วุฒิสภาไม่ได้รับคิดชอบไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะป.ป.ช. ซึ่งแท้จริงก็เกี่ยวข้องกับทั้ง ๒ สภาทั้งสิ้น แต่ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบได้ชัดเจนไว้ชัดเจนว่า กลไกนั้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของวุฒิสภาด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมคิดว่า เป็นข้อวินิจฉัยสำคัญ เพราะถ้าตามร่างที่ร่างนี้ การสรรหาจะอยู่ในความรับผิดชอบของสภาผู้แทนราษฎรโดยสิ้นเชิง ไม่ว่าจะป.ป.ช. กลไกการสรรหาโดยองค์ประกอบ และการได้มาของผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นผู้สรรหา บทบาทของวุฒิสภาจะมีแต่เพียงเมื่อเสนอมาแล้ว ๖ คน ถ้าสมมุติจะตั้ง ๓ คน ก็เลือกเท่านั้น ตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญที่กระผมคิดว่า ถ้ามีเหตุและผลที่สมควร ประเด็นนี้ก็ควรจะตบตันทึกลงไว้ เพราะที่ ก่อนข้างจะแปลกอยู่องค์กรเดียว

ประเด็นที่ ๒ ในประเด็นที่ฐานะของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ไม่มีที่ไหนในรัฐธรรมนูญได้พูดว่า เป็นองค์กรคณะบุคคล จะเขียนในลักษณะที่แต่ละคนแต่ละตำแหน่งมีอิสระมีฐานะเท่าเทียมกัน เมื่อเป็นเช่นนี้การไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ ในเรื่องเกี่ยวกับวาระ ซึ่งก็ไปเชื่อมโยงกับมาตราก่อนที่ให้ดำรงตำแหน่งวาระเดียว ๖ ปี

แต่พอมาถึงมาตรา ๑๑ บอกว่า ถ้าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ว่างลง แล้วมีการสรรหาแต่งตั้งคนขึ้นแทน ให้แทนเท่าวาระที่เหลืออยู่ เช่น สมมุติ คนเดิมเป็นมา ๓ ปี คนใหม่เป็นอีก ๓ ปี ถามว่า วาระเดียว ๖ ปีหรือเปล่า ไม่ใช่ แล้วถ้าเกิดตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพียงคนเดียวแล้วมาตั้งเพิ่มภายหลัง ไม่ได้แทนใคร คนที่ตั้งเพิ่มภายหลังก็คือ ๖ ปีในตัวของตัวเอง หรือว่าจะต้องสั้นไปพร้อมกับคนที่ตั้งครั้งแรก ซึ่งกฎเกณฑ์ตรงนี้เขาจะใช้เฉพาะกรณีที่เป็นองค์คณะบุคคล แต่ในแง่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น อำนวยรัฐธรรมนูญแล้วไม่มีที่ไหนที่ผู้ใดว่าเป็นองค์คณะบุคคล ถึงแม้ว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ในบางเรื่องอาจจะต้องมีการหารือร่วมกัน

การหารือร่วมกันผู้ที่มีฐานะเท่ากันอยู่ อิศระอยู่ แล้วคือเอาความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาเป็นส่วนใหญ่หรืออย่างไรก็แล้วแต่ ครั้งนี้เป็นประเด็นสำคัญครับ เพราะเหตุว่านี่ไปผูกโยงกับเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งที่อาจจะไม่ใช่ ๖ ปี ถี่แทนแล้ว เป็นเท่าที่คนแทนเหมือนกันกับในรูปคณะกรรมการ กระผมคิดว่าความชัดเจนตรงนี้สำคัญ เพราะอาจจะถูกตีความได้ว่า ผิดรัฐธรรมนูญหรือเปล่า ถ้าไปกำหนดไว้ตามมาตรา ๑๑ ในประเด็นที่ ๓ เชื่อมโยงกับประเด็นที่ ๒ คือการทำหน้าที่หารือร่วมกันไม่พบว่า ในพระราชบัญญัติที่ร่างนี้ได้กำหนดให้มีวิธีการพิจารณาาร่วมกัน กรณีนี้เกิดความสำคัญเป็นอย่างยิ่งว่า เมื่อไปให้ฐานะเขาอิสระและเท่ากัน แล้วจะมีบางกรณีที่ต้องหารือร่วมกัน น่าจะต้องมีกฎหมายกำหนดถึงวิธีการหารือ เช่น จะให้ใครเป็นประธาน มติจะใช้เสียงข้างมากหรือกล่า ใครจะเป็นคนเรียกประชุม หรือจะไม่เหมือนกันมาฆุฆานะครับ ที่มาพร้อมกันโดยไม่ได้นัดหมาย เพราะฉะนั้นกรณีนี้ก็ไม่ต้องชัดเจนตรงนี้ กระผมจึงคิดว่า ประเด็นนี้ค่อนข้างจะผูกโยงกันด้วย เรื่องฐานะที่เป็นองค์บุคคลหรือเปล่า หรือเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละคนเท่ากันและอิสระ มาผูกกับวาระ มาผูกกับการปฏิบัติหน้าที่ และโดยเฉพาะไปเชื่อมโยงกับการที่จะต้องมีอำนาจบังคับบัญชา สำนักงานเลขาธิการ ๓ คน ร่วมกันบังคับบัญชา หรือจะมอบให้คนใดคนหนึ่งบังคับบัญชา จะต้องมีการบัญญัติเรื่องวิธีการบริหารวิธีการดำเนินการอันนี้ไว้อย่างชัดเจน มิฉะนั้นอาจจะไปประเด็นที่เมื่อกฎหมายออกไปแล้วจะมีปัญหาทางปฏิบัติ กระผมก็ขอกราบเรียนขอความชัดเจน ๓ ประเด็น และตั้งเป็นประเด็นไว้เพื่อการพิจารณาต่อไปด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณบูรพา

นายบูรพา อัดถาวร : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม บูรพา อัดถาวร ผมมีความข้องใจในมาตรา ๘ ที่ได้ตัดสิทธิสมาชิกหรือผู้ที่เคยเป็นสมาชิกพรรคการเมืองไม่ให้เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ผมคิดว่า เหตุผลก็คงจะมีเพียงว่า ไม่คิดว่าสมาชิกพรรคการเมืองจะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ร้องเรียนได้ ซึ่งการร้องเรียนนี้จริง ๆ แล้วก็เป็นเรื่องการร้องเรียนในการบริหาร ไม่ใช่การร้องเรียนเกี่ยวกับความไม่เห็นด้วยกันของนักการเมืองนะครับ เป็นเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินที่ผู้ร้องเรียนคิดว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบ หรือจากข้าราชการประจำ ผมคิดว่า ในลอจิก (Logic) นี้คือ

เหตุผลที่คิดว่า เป็นสมาชิกพรรคการเมืองนี้จะให้ความเป็นธรรมไม่ได้ ผู้พิพากษาก็ไม่น่าจะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้ หรือแม้แต่ข้าราชการที่ต้องพิจารณาข้อเสนอกำขอ ซึ่งอาจจะมาจากสมาชิกพรรคการเมืองต่าง ๆ ก็ไม่สมควรที่จะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแนวนโยบายใหญ่ของเรา เราต้องการให้ประชาชนคนไทยทั้งหมดมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมือง ซึ่งการพัฒนาการเมืองก็หมายถึงว่า การที่จะต้องมีส่วนร่วมในการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ในมาตรา ๘ ในส่วนต้นก็เขียนเอาไว้ว่า “ผู้ตรวจราชการแผ่นดินของรัฐสภาต้องเป็นผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน มีความรอบรู้ และมีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน วิสาหกิจ หรือกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะ และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์” คือบุคคลที่มีความสมบัติเหล่านี้เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ร้องเรียนได้ แต่พอเป็นสมาชิกพรรคการเมืองก็โดนตัดสิทธิ หรือแม้แต่ไม่เคยเป็นในระยะ ๓ ปี ก่อนถึงแม้จะลาออกแล้ว ~~อีก~~ เคยเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใน ๓ ปี ก่อน ก็โดนตัดสิทธิ ผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ถูกตัด คือเรื่องนี้ผมคิดว่า ในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา ผมพูดได้เต็มปาก เพราะผมเองก็ไม่เคยเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองในปัจจุบัน และในสภาผู้แทนฯ เอง ก็อาจจะมีความตะขิดตะขวงใจใน ~~ระดับ~~ เพราะ ว่า ผู้แทน ~~แต่~~ ก็เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอยู่ และมีส่วนในทางการเมือง-----

ความจริงตัวอย่างถ้าผมจะยกถึงความยุติธรรมหรือความเป็นกลาง ที่ถึงแม้ว่าจะเป็น
นักการเมืองก็สามารถให้ได้ ผมก็ไม่ต้องยกตัวอย่างไกล คือ ยกตัวอย่างเพียงประธาน
รัฐสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งย่อมต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และ
โดยทั่วไปก็สามารถที่จะให้ความเป็นธรรมได้ เพราะฉะนั้นในข้อนี้ผมอยากจะขอ
ความกรุณากรรมการ ~~ได้ตั้งขึ้นและ~~ช่วยพิจารณาผู้ด้วย ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณไพศาลครับ

นายไพศาล พิฆังมงคล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

กระผม นายไพศาล พิฆังมงคล สมาชิกวุฒิสภา กระผมฟังข้อกฎหมายนี้แล้วรู้สึกว่าเป็น
เป็นกฎหมายที่ค่อนข้างจะขัดแย้ง มีความศักดิ์สิทธิ์และที่น่าจะนับบทบาทที่สำคัญต่อประเทศ
แต่เมื่อมาดูเนื้อหาข้างจริง ๆ ~~แล้ว~~ก็กลายเป็นว่า เรากำลังจะตั้งหน่วยงานรับเรื่องราว
ร้องทุกข์ขึ้นมาอีกหน่วยหนึ่งแล้ว ให้สังกัดอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งก็ซ้ำซ้อนกับที่มีอยู่
ไม่รู้ที่หน่วยต่อที่หน่วยแล้วละครับ เวลานี้แทบทุกกระทรวง ทบวง กรม จะมีหน่วยงาน
ที่รับเรื่องร้องเรียนของราษฎรในการปฏิบัติงานของทางราชการว่า ไม่ชอบด้วย
กฎหมาย หรือว่าเป็นไปโดยไม่ถูกต้องแทบอยู่ทุกหน่วยงาน ทั้งนี้ก็เพื่อจะแก้ไขปัญหา
ความเดือดร้อนของราษฎรให้เป็นไปโดยรวดเร็ว บางหน่วยงานก็มีอำนาจมาก อย่างเช่น
หน่วยงานของคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หรือแม้แต่ในรูปแบบของสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค หรือหน่วยงานอื่น ๆ ก็แล้วแต่
ก็คิดว่าหน่วยงานที่จะแก้ไขบำบัดความทุกข์ร้อนของราษฎรในส่วนที่มีการปฏิบัติไม่
ถูกต้องตามกฎหมายหรือปฏิบัติโดยไม่ชอบของข้าราชการนั้น บัดนี้มีหน่วยงานสังกัด
ฝ่ายบริหารอยู่แล้วแทบทุกหน่วยงาน เรากำลังจะตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นมา ซึ่งก็ซ้ำซ้อนกับ
นั้นแหละครับ มีเนื้อหาอย่างเดียวกัน แต่ไร้อำนาจ เพราะ ~~ว่า~~ ไม่มีอำนาจที่จะไปสั่งการ
หรือแก้ไขปัญหาอะไรได้โดยตรง ได้แต่ส่งทำเรื่องรายงานต่อสภา ซึ่งถ้าเพียงเท่านี้ก็ดู
เหมือนว่าจะซ้ำซ้อนกับการทำงานของคณะกรรมการต่าง ๆ ของทั้งในสภาผู้แทนราษฎร
และในวุฒิสภา สิ่งที่เราเรียกว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นั้น กระผมต้องมานึกดูว่า
น่าจะคืออะไรบ้าง แต่เรามีข้อจำกัดอยู่โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่ง ~~เห็น~~ไว้ใน
มาตรา ๑๘๑ อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นั้น กำหนดไว้ ๒ ประการ

เท่านั้นในมาตรา ๑๕๗ (๑) (ก) และ (ข) ซึ่งถ้าเท่านั้นก็เห็นว่า อย่าไปตั้งเลยจะดีกว่า เพราะ จะเป็นการซ้ำซ้อนและเปลืองงบประมาณแผ่นดินเสียเปล่า ๆ แต่ในมาตรา ๑๕๗ (ค) ก็ได้เปิดช่องไว้ว่า ถ้าเมื่อใดก็ตามที่รัฐสภาเห็นว่า สมควรจะมีบทบัญญัติกฎหมาย เพื่อ เพิ่มอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแล้วก็ย่อมจะทำให้ โดยตราเป็น กฎหมายขึ้นมา ซึ่งคือ (ค) ผู้บัญญัติว่าอย่างนี้ กรณีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ เวลานี้ ถึงคราวจะบัญญัติกฎหมายแล้วก็ไม่ได้บัญญัติ กลับไปลอกเอามาตรา ๑๕๗ ทั้งมาตรา มาใส่ไว้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพราะฉะนั้นจึงซ้ำซ้อนกัน กระผมลองนึกว่า การแผ่นดินที่ควรตรวจของรัฐสภามีอะไรบ้าง ซึ่งอาจจะใช้บัญญัติขึ้น โดยอาศัย (๓) ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งอาจบัญญัติขึ้นในกฎหมายฉบับนี้ กระผมก็มาลอง ไตร่ตรองดูเห็นว่า น่าจะมีอยู่ ๑ ด้วยกัน สิ่งที่เราเรียกว่า การแผ่นดินที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภาควรตรวจให้สมกับอำนาจหน้าที่ให้สมกับชื่อของกฎหมายฉบับนี้ ประการแรก ก็คือ การใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินที่รัฐบาลต้องมาขออนุมัติงบประมาณต่อรัฐสภา เมื่อ รัฐสภานุมัติแล้วก็นำไปใช้จ่าย แต่สำหรับใช้จริง ใช้ถูกต้อง ใช้ครบถ้วน ใช้ตรงกับที่ แดลงไว้ต่อรัฐสภาหรือไม่ นั่น ไม่มีการตรวจสอบโดยรัฐสภา ที่มีกระทำอยู่บ้างที่มีการ รายงานการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งรัฐสภาก็ได้แต่ตั้งข้อสังเกต เมื่อครั้งที่แล้ว ท่านประธานฯ ได้กรุณาให้คำติตั้งต่อสภาที่ว่า การตั้งข้อสังเกต ซึ่งสภาตั้งข้อสังเกตไปยัง รัฐบาล แล้วรัฐบาลตอบมานั้นมีสมาชิกฯ ทั้งข้าง ดึงข้างนั้นเป็นเรื่องที่ดี ท่านก็รอฟัง อยู่นี่อยู่

ซึ่งเรื่องนี้ น่าจะเป็นเรื่องใหญ่และมีฐานะสำคัญสมควรแก่ศักดิ์ศรีของกฎหมายฉบับนี้ว่า เมื่อบางประมวลได้ผ่านไปแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาควรจะได้ติดตามไปดูแลในเรื่องที่เป็นเรื่องสำคัญ นั่นก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เห็นว่าเป็นการแผ่นดินที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาควรจะไปตรวจ

เรื่องที่ ๒ ที่คือว่า การปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อสภา รัฐบาลมีหน้าที่แถลงนโยบายต่อรัฐสภา แต่แถลงแล้วก็แล้วไป รัฐสภาโดยเฉพาะวุฒิสภา หรือหน่วยงานต่าง ๆ ก็มักจะไม่ได้มีโอกาสไปติดตามดู จากหน่วยงานที่มีลักษณะประจำ ขณะนี้คงใช้แต่คณะกรรมการของทั้ง ๒ สภา ซึ่งงานนี้ก็เป็นการใหญ่งานหนึ่งซึ่งควรจะได้ติดตามดูแล

และเรื่องที่ ๓ ที่คือการบังคับใช้กฎหมาย รัฐสภาได้ออกกฎหมายไปแล้วก็ ๆ เป็นจำนวนมาก แต่กฎหมายที่ออกไปแล้วนั้น ได้มีการนำไปบังคับใช้หรือยัง หรือว่าออกแล้วไปอยู่ที่ไหน ๆ หรือกฎหมายบางฉบับที่มีลักษณะที่เรียกกันว่า เป็นการลงนามในเช็คเปล่าให้รัฐบาลหรือฝ่ายบริหารไปกรอกนั้น ได้มีการไปกรอกตรงตามเจตนารมณ์หรือตรงกับความมุ่งหมายหรือเปล่า หรือว่าได้มีการไปออกระเบียบต่าง ๆ จนกระทั่งล่วงล้ำก้ำเกินกฎหมายไป ซึ่งก็เคยมีตัวอย่าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ น่าจะเป็น ๓ เรื่องใหญ่ ที่ควรแก่ข้อของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งถ้าหากสภานี้เห็นว่า ได้เวลา หรือสมควรที่จะบัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจในการทำสิ่งเหล่านี้ ก็อาจจะใช้อำนาจในมาตรา ๑๕๖ (๑) และ (๓) ไปบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ ในร่างกฎหมายฉบับนี้นอกจากได้นำมาตรา ๑๕๖ มาแล้ว (๖) ก็ติดตามมาด้วย ก็คือว่า อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็มีกรณีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งก็ไม่ว่าจะรอกฎหมายไหนมาบัญญัติอีก ถึงคราวนี้แล้วจะต้องบัญญัติ ก็ไม่ควรจะปล่อยทิ้งไว้ระอริบ

ในประการถัดมาก็คือว่า การเลือกสรรรับ การเลือกสรรผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอำนาจหน้าที่เฉพาะของวุฒิสภานี้ แต่ในการเลือกสรรกลับเป็นเรื่องของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีอำนาจตั้งผู้เลือกสรรถึง ๑๕ คน และมี

อธิการบดีอีก ๑๒ คน กระผมคิดใจเรื่องนี้จริงๆ ว่าทำไมในประเทศนี้มิอะไร ๆ ก็ต้องไปลงที่อธิการบดีเรื่อยไป กระผมไม่กล่าวนะครั้นว่า การได้มาของอธิการบดีทางที่นั่นก็ไม่ใช่ว่าจะผูกต้องเสมอไป กระผมไม่กล่าวอย่างนั้น แต่กระผมอยากจะกราบเรียนกล่าวว่า ทำไมประธานคณะกรรมการทุกคณะของทั้งสภาผู้แทนราษฎร หรือแม้กระทั่งวุฒิสภาที่จะร่วมกันเป็นคณะกรรมการเลือกสรรไม่ได้แล้วเขี้ยวหรือ จึงต้องไปโยนอำนาจหน้าที่อย่างนี้ไปยังที่อื่น มีหลักประกันอะไรบ้างว่า เมื่อมอบให้อธิการบดีหรือที่อื่นเป็นผู้คัดเลือกสรรแล้วจะได้บุคคลดีกว่าที่ในสภานี้จะเลือกกันเอง

ประการที่ ๑ ก็คือผู้ เมื่อตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขึ้นมาแล้ว น่าจะมีบทบัญญัติเกี่ยวโยงระหว่างอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ของสภาทั้ง ๒ สภา มิฉะนั้นก็จะเกิดความสับสนอลหม่านขึ้น เพราะถ้าอำนาจหน้าที่และการปฏิบัติงานให้คิดแล้วก็จะเห็นว่า มีหลายลักษณะที่ซ้ำซ้อนหรือเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน ถ้าหากว่าไม่มีบทบัญญัติให้ขาดพียงในเรื่องเหล่านี้แล้วก็จะยิ่งสับสนกันไปใหญ่ครั้น

มีอีกเรื่องหนึ่งครั้น คือเรื่องเงินเดือน ซึ่งก็ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนั้นบัญญัติไว้ ซึ่งก็ไม่ว่ากฎหมายไหนอีกนะครั้น ต้องไปตรกฎหมายบัญญัติเงินเดือนกันอีก เป็นไปได้หรือไม่ว่า ทำให้เสร็จสมบูรณ์เสียในกฎหมายจากนี้ เพราะต้องเป็นกฎหมายที่มีลักษณะพิเศษของตนเอง ก็ให้มีกรบัญญัติเรื่องเงินเดือนเสียด้วยเลย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภา ด้วยความเคารพในข้อคิดเห็นของ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน คือบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ คงจะต้องมีการแก้ไข
ในเรื่องลักษณะที่จะรับเรื่องไว้พิจารณาหลายประการด้วยกัน ~~คือ~~จากประสบการณ์
ของกระผม ~~ผู้~~ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ~~ใน~~เรื่องเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
กระผมแทบจะเป็นคนแรกของสภาแห่งนี้ ในขณะที่กระผมดำรงตำแหน่งประธาน
คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน เราได้มีการศึกษาถึงปัญหาที่ประชาชนได้
~~ร้อง~~ร้องเรียน ~~ว่า~~ความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ เพราะในแผ่นดินนี้มีผู้ทรง
อิทธิพลมากมาย ~~หรือ~~ความไม่เป็นธรรม ความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดขึ้นจากการ
ปฏิบัติหน้าที่ของราชการ หรือจากหน่วยงานต่าง ๆ หรือฝ่ายต่าง ๆ นั้นมีมากเหลือเกิน
ในอดีตที่ผ่านมา นั้น สำนักงานคณะกรรมการรับเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งอยู่ที่สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา กระผมอยากจะเรียน ~~คือ~~ว่า กระผมเคยนำประชาชนมาร้องเรียน
ปัญหา เกี่ยวกับความไม่ถูกต้องที่ข้าราชการได้ปฏิบัติต่อเขา ปรากฏว่า ๒ ปีครึ่ง ยังไม่รู้เรื่อง
เลย แล้วบางครั้งจะไปหาสำนักงานรับเรื่องร้องทุกข์ยังไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหนด้วยซ้ำไป เดี่ยว
อยู่ที่ข้างท่าเทียบ ตอนนี้อยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ทำข้าง ปัญหา
อย่างนี้ไม่เคยได้รับการแก้ไข แต่สิ่งหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนว่า ความเดือดร้อนของ
พี่น้องประชาชนนั้น เมื่อมีขึ้นมาเขาจะไปหาใครครับ เขาหาผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎร
นี่แหละครับ แทบจะเป็นทุกอย่างของพี่น้องประชาชนที่เขาเลือกตั้งมา เขาใช้ทุกอย่าง
~~และ~~ ~~ที่~~ ~~จะ~~ ~~ใช้~~ ~~ได้~~ แล้วในอดีตที่ผ่านมา ~~นี้~~ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในส่วนของ
กรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ~~นี้~~ ได้รับการร้องเรียนมากมายเหลือเกิน โดยเฉพาะ
คณะที่กระผมเป็นอยู่ ปีหนึ่งได้รับเป็นพันเรื่อง ~~แล้ว~~สิ่งที่กรรมาธิการของสภานี้ แก้ไขปัญหา
การร้องเรียนเราทำได้เท่าที่เราจะทำได้ บางครั้งเราก็ทำเกินด้วยซ้ำไป เพราะเราไม่มีกฎหมาย
ไม่มีอำนาจให้ไว้ เรา ~~ผู้~~มีความคิดว่า อะไรที่จะเป็นเครื่องมือของรัฐสภาที่จะแก้ไขปัญหา
ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนได้ทันทั่วทั้งบ้าง เราจึงคิดที่จะมีผู้ตรวจการแผ่นดินของ
รัฐสภาขึ้นมา ~~แล้ว~~การทำงานของกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้สละครบ ปัญหา
หลายอย่างข้อเท็จจริงที่ได้มาไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ ~~ที่~~ปรากฏอยู่ ที่เป็นเรื่องเป็นราว

อยู่แล้วข้อเท็จจริงที่ได้มานั้น ที่ถูกต้องนั้น เราเสนอไปยังหน่วยงานนั้น ได้รับการแก้ไขทันทีที่มีผู้เป็นผู้เป็นสิ่งที่แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ปัญหาความเป็นธรรมให้เขาได้ทันทีทันที ก่อนที่ศาลจะวินิจฉัยด้วยซ้ำไป บางเรื่องศาลกำลังพิจารณาอยู่ด้วย ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตรงข้ามกับพยานหลักฐานที่หน่วยงานสอบสวน หรือฝ่ายอื่นเสนอไป อันนี้ก็เป็นปรากฏการณ์ที่บังเกิดขึ้น ทางสภาผู้แทนราษฎรได้มีความคิดที่จะตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาขึ้นมา เพื่อเป็นเครื่องมือของสภา ที่จะแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน เพราะผู้มาจากการเลือกตั้ง ข้าราชการไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง มาจากการแต่งตั้งปัญหาของประชาชนนั้น ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนนั้น ต้องรู้ปัญหาดี ใกล้ชิดปัญหา และต้องแก้ปัญหาอย่างตรงไปตรงมา จะเข้าข้างใดข้างหนึ่งโดยไม่เป็นธรรมนั้น คงจะเป็นปัญหาต่อการเลือกตั้งของตัวเอง อันนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนด้วย และในเรื่องนี้ เราได้มีการศึกษากันมา ซึ่งในประเทศที่เจริญหลายประเทศได้ทำให้ได้ผลมาแล้วในเรื่องของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งถ้าหากองคกรจะผมไม่เก่ง เขาเรียกว่า ออมบุดส์แมน (Ombudsman) อย่างในประเทศแคนาดาก็ตาม เขาก็ได้ผลดี ออสเตรเลียก็ตาม แล้วเราได้เคยมีการศึกษาร่วมกัน เขาให้ทุนเราทำการศึกษาวิจัย สัมมนาในเรื่องอย่างนี้ กระผมเป็นคนหนึ่งครับ ที่ตอนแก้ไขรัฐธรรมนูญ กระผมได้เสนอให้บัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว ที่มีการยกเลิกไปแล้ว แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดในรัฐธรรมนูญของหลายครั้งว่า ให้มีองค์กรนี้ขึ้นมา แต่ความสำคัญขององค์กรนี้นั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ทำไมถึงให้มีการสรรหาผ่านสภาผู้แทนราษฎร ก็คงจะเป็นเพราะเหตุว่า ปัญหาเรื่องราวที่จะร้องเรียนทางผู้แทนราษฎรนั้น มากกว่าวุฒิสภา ซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดว่า วุฒิสภาที่แทบจะไม่มีเกี่ยวข้องกับประชาชนเลย ไม่มีเรื่องร้องเรียนเลยด้วยแต่ตอนนี้เริ่มมีแล้ว เพราะรัฐธรรมนูญฉบับใหม่กำหนดว่า คู่ไปจะต้องมาจากการเลือกตั้งเริ่มมีร้องเรียนเข้ามาแล้ว ในขณะต่าง ๆ นี้แหละครับความผูกพันของพี่น้องประชาชนถ้าเริ่มมีการเลือกตั้งเมื่อไร เขาร้องเรียนแน่ แต่เดิมวุฒิสภานั้นไม่มีการร้องเรียนดังที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว แต่ปัญหาเกิดขึ้นก็คือว่า การสรรหาผู้นี้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ทำไมเขาไม่กำหนดไว้ด้วยตัว ก็คงเป็นอำนาจของวุฒิสภาที่จะเลือกคนใดคนหนึ่ง หรือ ๒ คน หรือ ๓ คน แต่วุฒิสภาเราเขาก็กำหนดได้ใหม่ครับว่า เราจะ

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สัริวารณ ๒๕/๓

เอา ๓ คน คงไม่ได้ รัฐธรรมนูญไม่ให้อำนาจ แต่ที่มานั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า
ไม่เหมือนกับองค์กรอื่นก็คือว่า ทำไมต้องให้พรรคการเมืองมีส่วน ถ้าตั้งขึ้นมา
ก็คงไม่พ้นผู้แทนราษฎรครับ พามาร้องเรียน -----

- ๒๖/๑

เพราะฉะนั้นความเกี่ยวพันในเรื่องนี้ที่ผู้แทนราษฎรเข้ามามีส่วนร่วมสรรหา มีส่วนที่จะคัดจากจำนวนทั้งหมด เหลือ ๖ คน แล้วให้วุฒิสภาเป็นคนคัดเลือกทีหนึ่ง กระผมคิดว่า แตกต่างกับองค์กรอื่นที่ให้ผู้แทนที่มีอำนาจแต่ผู้เดียว ผู้แทนฯ ไม่เกี่ยวข้อง แต่คงเกี่ยวพันครับ เพราะปัญหาการร้องทุกข์ การร้องเรียนของพี่น้องประชาชนนั้น ผู้แทนฯ ไม่เกี่ยวข้องคงไม่ได้ และจำนวนผู้แทนฯ ของรัฐธรรมนูญใหม่นี้ก็มากกว่าวุฒิสภา เพราะฉะนั้นที่มาถึงได้กำหนดไว้อย่างนี้ ซึ่งกระผมเห็นว่า เป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่ว่าอำนาจในการที่จะทำการสอบสวนร้องเรียนนั้น กระผมเห็นว่าหลายประการที่ยังจะต้องมีการแก้ไข กระผมก็คิดถึงใจเหมือนกันในการสรรหา กระผมเรียนตรง ๆ ว่า ที่วุฒิสภาได้มีมติไป แล้วเราวางคำแนะนำไปนั้น หลายองค์กร ตัวบุคคล กระผมเรียนตรง ๆ ว่า กระผมก็ยังไม่ค่อยสบายใจ ไม่สง่างามสมกับตำแหน่งองค์กรนั้น ๆ ด้วยซ้ำ แม้แต่ ป.ช.ช. ซึ่งสรรหามาแล้ว ก็ยังให้ราเลื่ออกอยู่ กระผมขอเรียนตรง ๆ ว่า บุคคลที่เขาสรรหามานั้น กระผมยืนยันได้ว่า ยังไม่มีผู้ใดในจำนวนทั้งหมดที่กล้าหาญชาญชัยที่จะผจญกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันซึ่งมีอิทธิพลสูงสุดในแผ่นดินนี้ กระผมอยากได้คนอย่างนั้น แต่ข้อจำกัดในการสรรหาเป็นอย่างไร เราก็คัดเลือกตามที่เขาสรรหามา เพราะฉะนั้นวิธีการสรรหานี้เหมือนกันละครับ ในตำแหน่งผู้ตรวจการรัฐสภานั้น วุฒิสภาเราเห็นว่ามี ๑ คนเหมาะสม เราก็เอา ๑ คน ๒ คนเหมาะสม เราก็เอา ๒ คน คนหนึ่งเหมาะสมเราก็เอาคนเดียว ก็คงไม่มีอะไรขัดข้อง แล้วในเรื่องการดำรงตำแหน่งนั้นกระผมว่า คงเป็นการเฉพาะตัว วาระหนึ่ง ๖ ปี ถ้าเราเลือกคนหนึ่งไป ๖ ปีในปีนี้ ปีหน้าเราเลือกอีกคนหนึ่ง คนผู้นั้นก็คง ๖ ปี แล้วจะแทนก็ถึงแทนตำแหน่งเฉพาะตัวที่ระยะเวลาเขาเหลืออยู่ อันนี้คงไม่เป็นข้อขัดข้อง ที่นี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับกรมการศึกษาระดับต่าง ๆ ขณะนี้ก็คือว่า ถ้าเราเชิญผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้เสียในข้อเท็จจริงทั้งหมด หรือให้ส่งเอกสารนั้น เขาไม่เคยให้ความร่วมมือกับทางสภาเลย และไม่มีบทอะไรไปบังคับ แต่กฎหมายฉบับนี้เมื่อต้ององค์กรขึ้นมาและให้มีอำนาจเป็นฐานะเจ้าพนักงาน ถ้าส่งเอกสารไปแล้ว หรือเชิญไปแล้วไม่มาจนครบ ถือว่า ผิด อันนี้เป็นเรื่องที่ถูก ในชั้นกรรมาธิการให้สภาผู้แทนราษฎรที่เคยพูดกันมากในเรื่องนี้ว่า เป็นสื่อกระดากไม่มีอำนาจ แต่อย่างน้อยที่สุดเราใช้วิธีอื่นได้ คือถ้าไม่มาเราก็มาพูดในสภา บอกเรื่องอย่างนี้มีความสำคัญ ประชาชนเดือดร้อน และโรงงาน โรงเมืองด้วย เชิญมาชี้แจงก็ไม่

ขอมมา บางทีก็บอกกล่าวรัฐมนตรีไปในสภา บางทีก็เฝ้าพูดกันในสภา นั่นเขาก็กลัวแล้ว
 อันนี้ก็เป็นบทบาทในการทำงานของผู้แทนราษฎรที่เคยใช้มา ซึ่งกระผมซึ่งเคยใช้ครับ
 เชิญรัฐมนตรีแล้วไม่มา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและรัฐมนตรีต้องตอบด้วย ต้องชี้แจงด้วย กระผม
 ก็อามาพูดในสภานี้ครับว่า รัฐมนตรีก็เป็นผู้แทนราษฎร ปัญหาของประชาชนทำไมไม่รับรู้
 ไม่ให้ความสำคัญ ตอนหลังก็มาครับ อันนี้เป็นวิธีการแซงชัน (Sanction) อันหนึ่ง ที่ใช้ใน
 กฎหมายนี้ได้ที่กำหนดไว้ว่า ถ้าไม่มาครบ ๔๘ ครั้งต้องมี ถ้าไม่มาก็ถือว่าผิด อันนี้เป็นเรื่อง
 ถูกต้องครับ กระผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า ในช่วงที่กระผมเป็นกรรมาธิการของ
 สภาผู้แทนราษฎรอยู่นั้น เรื่องที่พิจารณาในศาลก็มาเรื่องเรียนมากมายก็มี แต่เราทำได้แค่นั้น
 เราก็ทำได้แค่นั้น บางทีข้อเท็จจริงที่เราได้เข้ามาที่ไม่ตรงกับที่เขาพิจารณาอยู่ในศาลก็มี และ
 เป็นเรื่องจริง ๆ ครับ เพราะเราไปเผชิญตัวเอง ผู้แทนฯ ลงไปที่เลย ไปสืบกันจริง ๆ ~~แล้ว~~
 อันนี้ปรากฏมาแล้ว เพราะฉะนั้นงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะเป็นเครื่องมือ
 อันหนึ่งของสภา ที่จะช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ความทุกข์ยาก ความไม่เป็นธรรม
 ของพี่น้องประชาชนในแผ่นดินนี้ ถ้าอยู่บ้านนอกจะรู้ครับว่า ประชาชนถูกรังแกขนาดไหน
 ไม่ได้รับความเป็นธรรมขนาดไหน ถูกข่มเหงรังแกอย่างไร ข่มขู่อย่างไร ต้องไปอยู่บ้าน
 นอกชิร์รับจะรู้ปัญหา กระผมเป็นคนที่ชอบแซกแซกและรู้ปัญหา กระผมเรียนตรง ๆ ว่า กระผม
 ต้องเลิกว่าความ เพราะถ้ากระผมเป็นนายข้อเท็จจริงไม่ตรง ถ้ากระผมอยากดังกระผมก็
 ต้องเอาให้ชนะ นี่คือความรู้สึกจากใจนะครับ กระผมต้องเลิก-----

เพราะเมื่อมาอยู่ครั้งนี้เราจะหาความเป็นธรรมให้คุ้มพี่น้องประชาชน บางทีเราต้องเปลี่ยนทัศนคติ เปลี่ยนความรู้สึก เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ กระผมคิดว่า จะเป็นคุณประโยชน์ที่จะแก้ไขปัญหาให้ประชาชนในเบื้องต้นที่เขาจะได้รับข้อเท็จจริง ความเป็นธรรมที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกระผมสนับสนุน แต่กระผมเรียนว่า ยังมีข้อบกพร่องหลายประการ โดยเฉพาะที่เราจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่จะต้องมีการแก้ไข ^{อันนี้} กระผมก็ฝาก กรรมการ ^{หรือว่า} ช่วยกันดูแลให้กฎหมายนี้เป็นเครื่องมือของสภาที่สมบูรณ์ ทำหน้าที่เพื่อปกป้องคุ้มครองพี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในชนบทซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรมมากมายเหลือเกินในแผ่นดินนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเนเขตครับ

นายเนเขต สุทรพิทักษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิเขต สุทรพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมมีข้อสังเกตเล็ก ๆ น้อย ๆ สัก ๒ - ๓ ข้อท่านครับ เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ โดยข้อเท็จจริงแล้ว ^{คือ} ก็ต้องออกมา ^{แล้ว} ก็ต้องดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ประเด็นแรกที่กระผมตั้งข้อสังเกตก็เหมือนกับท่านทั้งหลายที่ได้พูดไปแล้วก็คือ สารที่เป็นข้อมูลที่จะเข้าสู่คณะ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นั้น ที่มาจาก มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ นั้น ปริมาณมากเหลือเกิน จนไม่มั่นใจว่า ภาวะนั้นจะมี ^{อะไร} ที่จะเข้าไปก้าวก่ายในขอบเขตของหน่วยงานอื่นอย่างไรหรือไม่ อันนี้คงจะต้องพิจารณาเป็นพิเศษ แต่นอกจากนั้น มีประเด็นปัญหาหนึ่งก็คือ ^{ว่า} ถ้าอ่านกฎหมายฉบับนี้แล้ว ^{แล้ว} ยังไม่เห็นสถานภาพของการออกปฏิบัติการของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นแต่เพียงการรับข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพราะฉะนั้นทำอย่างไรให้เห็น ให้อ่านแล้วมีความรู้สึกสัมผัสได้ว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น ได้มีกระบวนการตรวจที่ชัดเจนขึ้นกว่านี้

ประเด็นที่ ๒ ในมาตรา ๒๓ ^{นั้น} ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาถ้าหากเรื่องใดที่ท่านไม่ทำ หรือไม่อยากจะทำอะไรแล้วแต่ จะส่งกลับไปให้หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณีนั้น กรณีนี้ก็คงเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้ามองดูอย่างกันธรรมดาว่า เวลาถ้าเกิดความทุกข้ออะไร เขามีปัญหากันหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ ไม่กล้าร้องตรงไปที่นั่น เพราะเกรง

จะไม่ได้รับความเป็นธรรม เกรงจะไม่ปลอดภัย ก็ร้องตรงมายังองค์ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐบาล แต่ปรากฏว่า ท่านส่งเรื่องกลับไปสู่นายงานต่าง ๆ เหล่านั้น ถ้าเป็นเช่นนั้น จะไม่เป็นการผิดเจตนารมณ์ของผู้ร้องอย่างที่เขาต้องการจะหวังพึ่งบารมีจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐบาลหรือไม่ครับ

ประเด็นที่ ๓ ก็คือในมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ นั้น แสดงถึงความไว้วางใจสูงสุดที่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้ให้แก่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐบาล เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องทั้งหลาย จะเอามาเป็นพยาน เป็นการให้ข้อมูลต่าง ๆ ถึงขั้นว่าไม่ต้องรับผิดไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งทางแพ่งและอาญา ถ้าเป็นเช่นนี้ก็ย่อมหมายความว่า กระบวนการหรือคุณภาพของระบบที่ดี คุณภาพของบุคลากรที่ได้มาทั้งในระดับ ๓ ท่านข้างบนก็ดี หรือรวมทั้งสำนักงานก็ดี ตลอดทั้งข้อมูล กระบวนการที่ได้มาซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ก็ดีนั้นจะต้องเยี่ยมมาก จะต้องดีมาก ถ้ามว่า ความดี ความเยี่ยมดีนั้นจะสามารถทำได้ดีแตกต่างไปจากสถาบันอื่นมากน้อยแค่ไหน เพียงใด เพราะฉะนั้นในการที่จะให้ความสำคัญในธรรม ในการที่จะให้ท่านได้ใช้ความรู้ ความสามารถ และคุณพินิจที่เที่ยงธรรมอย่างยั่งยืน อันนี้ก็เป็นที่ตั้งจะต้องระมัดระวังมากกว่า เราจะได้บุคคลเช่นนั้นมาอย่างไร เพราะอะไรก็ตามที่ท่านเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยนั้น อาจจะกระทบกับชื่อเสียงเกียรติคุณของบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหลายที่ตั้งใจมาให้เป็นข้อมูล ผู้ว่าดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้น อันนี้เท่าที่อ่านแล้วก็มีความรู้สึกว่าเป็นความไว้วางใจสูงสุดที่ให้แก่กระบวนการอันนี้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ ส่วนนอกกรอบนั้นก็คิดว่า ก็คงเหมือนกับท่านทั้งหลายว่า ภาวะอิสระของ ๓ ท่านนี้ไม่รู้จะดำเนินการอย่างไรในการที่จะบริหารขององค์กรนี้ให้สามารถดำเนินการลุกลงไป เพราะถ้าหากว่า ไม่ชัด (Clear) นั้นให้ชัดเจนแล้วก็จะเกิดความสับสนในการปฏิบัติการ ขอขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเพชร

นายเพชร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม เพชร ยุติธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ กระผมขออนุญาตใช้เวลา
 ที่ประชุมสักเล็กน้อยตั้งข้อสังเกต เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
 ในหลักการกระผมเห็นด้วยในการที่จะให้มีตำแหน่งและบุคคลดังกล่าวขึ้นมาทำหน้าที่เป็น
 ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด เพราะว่าจะตรงนี้เป็นจุดหนึ่ง หรือ
 เป็นมาตรการหนึ่งในการที่จะเข้ามาทำหน้าที่แทนการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
 ที่เพื่อจะจำกัดข้อขัดข้องหรือปัญหาในการที่จะมีข้อโต้แย้ง ข้อเถียงว่า คณะกรรมการของ
 สภาผู้แทนราษฎรที่ดี หรือคณะกรรมการของวุฒิสภาก็ดี ได้กระทำหน้าที่หรือทำการ
 สอบสวนเรื่องใด ๆ เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่ให้ไว้หรือเปล่า อันนั้นคือประการแรก

ประการที่ ๒ ที่กระผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติม คือคือว่า ถึงแม้ว่า ด้ร
 พระราชบัญญัติฉบับนี้จะให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบ
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ กระผมมีข้อสังเกตหนึ่งครับว่า ในเรื่องของ การแต่งตั้ง การสรรหา
 และที่มาของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แล้วก็ตามที่
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดไว้ อยู่ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ แล้วก็ตาม มาตรา ๖
 ความจริงแล้วมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกรนำถ้อยคำมาจากตัว
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๖ ซึ่งบอกว่า ให้มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่เกิน ๓ คน
 แต่ไว้ในฉบับนี้ เมื่อมาเป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วในมาตรา ๖ ก็เป็นที่มาของ
 การสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ครั้นจริงแล้วในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าหากเราจะ
 ดูรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ จะมีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ จะมีการแบ่งแยก
 อำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร จะมีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี และจะ
 มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาว่า จะมีอำนาจหน้าที่ประการใดบ้าง ซึ่งให้
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเห็นว่า เป็นการคานอำนาจซึ่งกันและกัน และมีการเสริมซึ่งกันและกัน
 ในตัวองค์กรต่าง ๆ ซึ่งโดยเฉพาะองค์กรผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น จะเห็นได้ว่า
 เป็นคนที่เข้ามาทำหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด อย่างที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว

คืนในส่วนของการสรรหาที่มานั้น ถึงแม้ว่าจะมีผู้อ้าง หรือมีผู้ชี้แจงว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน
 ของรัฐสภา หรือตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีประธานรัฐสภาเป็น
 วัชรินทร์การแต่ในความเห็นของกระผม กระผมคิดว่า การแต่งตั้ง การสรรหา
 ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น ความจริงแล้วในหลักการควรที่จะต้องมีโครงสร้างของ
 ตัวผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสียก่อนว่า มติของวุฒิสภาที่จะมีการเลือกหรือสรรหา
 บุคคลผู้เข้ามาทำหน้าที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้นจะมีกี่คน ซึ่งการเขียนไว้ลอย ๆ ว่า
 ไม่เกิน ๓ คนนั้น ก็ต้องอยู่ในภาวะเหตุการณ์ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕ ของร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ความจริงน่าจะมียกข้อยกเว้นว่า จำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของ
 รัฐสภานั้นต้องเป็นไปตามจำนวนของวุฒิสภากำหนด ซึ่งไม่เกิน ๓ คนอยู่ ทั้งนี้เมื่อมี
 จำนวนที่กำหนดแล้ว วุฒิสภาจึงได้มีการแต่งตั้ง การสรรหา ที่นี้พอมาดูในมาตรา ๖ ของ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ การสรรหาวุฒิสภาค่อนข้างจะถูกมัดมือชก มัดมือชกตั้งแต่ (๑)
 ความจริงแล้ววุฒิสภาเป็นผู้ถวายคำแนะนำผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อจะทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแต่ในมาตรา ๖ (๑) ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มต้นก็
 ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแต่งตั้งกรรมการสรรหา ความจริงแล้วสภาผู้แทนราษฎร
 จะทราบได้อย่างไรด้วยว่า จำนวนที่สมาชิกวุฒิสภาจะถวายคำแนะนำจะมีกี่คน เพราะฉะนั้น
 ในตัวมาตรา ๕ ดังที่กระผมได้กราบเรียนครั้นว่า จะต้องมีการกำหนดจำนวนผู้ตรวจการ
 แผ่นดินของรัฐสภาก่อนว่า วุฒิสภามีการถวายคำแนะนำกี่คน ในสภาวะไหน ในวาระใด
 เมื่อวุฒิสภาได้มีมติไว้แล้วว่าจะมีจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินกี่คน จึงจะมีการแต่งตั้ง
 กรรมการสรรหา-----

เพราะฉะนั้นการแต่งตั้งกรรมการสรรหา นั้น ควรจะเป็นอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาเป็นคน
 แต่งกรรมการสรรหา แต่กรรมการสรรหา ~~นั้น~~จะมีผู้ใดบ้าง จะมีผู้แทนพรรคการเมือง
 หรือจะมีผู้แทนจากสถาบันใด ~~นั้น~~นั้นกระผมไม่คิดใจ ถ้าหากจะดูต่อไป ในมาตรา ๖ (๓)
 นั้น ~~ก็~~ ~~คือ~~ ~~ว่า~~ เมื่อมีการสรรหาโดยมีการแต่งตั้งกรรมการสรรหาโดยสภาผู้แทนราษฎรแล้ว
 (๓) ก็บอกให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยเร็ว
 เพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) ให้เหลือจำนวน ๒ ใน ๓ นั้นก็คือ ~~ว่า~~
 การสรรหาโดยพรรคการเมืองหรือตัวแทนนั้น ก็จะมีการสรรหา ~~มา~~ ๓ เท่าของจำนวน
 ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะมีได้ แล้ว ~~มา~~ หรือ ~~คือ~~ ~~ว่า~~ ~~การ~~ ~~เลือก~~ ~~ของ~~ ~~สภา~~ ~~ผู้~~ ~~แทน~~ ~~ราษฎร~~ ~~อีก~~
 ๒ ใน ๓ ก็จะเป็นบุคคลซึ่งสภาผู้แทนฯ เลือกมาอยู่ ~~แล้ว~~ ~~พอ~~ ~~ถึง~~ ~~วาระ~~ ~~ที่~~ ~~พรรค~~ ~~ที่~~ ~~บอก~~ ~~ให้~~
 ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๓) ให้
 เหลือจำนวนไม่เกิน ๓ คน นั่นก็คือสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา ~~ซึ่ง~~ ~~จะ~~ ~~ได้~~ ~~เลือก~~ ~~บุคคล~~
 ที่เลือกมาจากสภาผู้แทนราษฎรนั่นเอง ~~แล้ว~~ ~~ก็~~ ~~กัน~~ ~~จึง~~ ~~มา~~ ~~สู่~~ ~~กระบวนการ~~ ~~แนะนำ~~ ~~แล้ว~~ ~~ถาม~~ ~~ว่า~~
 ตรงนี้ในความเป็นจริงหรือในทางปฏิบัติแล้วถือได้ว่า วุฒิสภาถูกมัดมือชกจาก
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือเปล่า ถึงแม้ตามรัฐธรรมนูญจะบอกว่าเป็นการถวาย
 คำแนะนำจากวุฒิสภา แต่ในเมื่อบุคคลเหล่านั้น ไม่ได้มีการเลือกมาจากวุฒิสภาโดยตรง
 แต่เป็นการเลือก ~~ของ~~ ~~สภา~~ ~~ผู้~~ ~~แทน~~ ~~ราษฎร~~ ~~มา~~ ~~ทั้ง~~ ~~สิ้น~~ ~~อัน~~ ~~นี้~~ ~~เป็น~~ ~~ข้อ~~ ~~สังเกต~~ ~~ที่~~ ~~กระ~~ ~~ผม~~ ~~ขอ~~ ~~ตั้ง~~
 ข้อสังเกตไว้

แล้วอีกประการหนึ่ง อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น
 ในเมื่อชื่อบอกได้ว่า เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา อันนี้กระผมคงจะต้องถาม
 ท่านประธานฯ ~~ว่า~~ ~~ครับ~~ ~~ว่า~~ เพราะท่านประธานฯ เป็นผู้ที่ทราบดีในเรื่องนี้ โดยเฉพาะ เป็นคน
 ที่ศึกษาเรื่องนี้มา แล้วก็ท่านได้มีโอกาสร่างกฎหมายผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ~~แล้ว~~
 ถามว่า ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ใน
 มาตรา ๑๓ มีแต่เฉพาะเรื่องการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ในเรื่องการพิจารณาสอบสวน
 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือการปฏิบัตินอกเหนือหน้าที่
 ของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ
 หรือหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น และในเมื่อชื่อขององค์กรนี้เป็นชื่อผู้ตรวจการแผ่นดิน

ของรัฐสภา ในรัฐสภานั้นก็จะประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับสมาชิกวุฒิสภา แล้วเหตุไฉนสมาชิกวุฒิสภาก็ดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ถ้าหากปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ถูกต้อง ปฏิบัติหน้าที่ที่ประชาชนสงสัย แล้วคนล่า ประชาชนจะมาร้องหรือมาสอบถามการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะได้หรือไม่ครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เรามีกฎหมายอีกฉบับที่จะต้องทำให้เสร็จ เราได้อภิปรายกันมาก็น่าจะพอสมควร ผมจะขอหารือว่า จะสมควรเปิดอภิปรายหรือยัง ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดการอภิปราย โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกฯ ยกมือ ๑ คน)

ประธานวุฒิสภา : มีสมาชิกวุฒิสภา เป็นอันปิดอภิปราย เตียวไปพูดในชั้นแปรญัตติกันได้อีกนะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ

พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรุกษ์ : อยากจะเรียนถามว่า ~~มติ~~ ยังไม่ได้รับจากทางรัฐบาลเลยที่ ~~มี~~ ใช่

ประธานวุฒิสภา : ก็เห็นตอบกันเองเสร็จเรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้ (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๘๐ ไม่เห็นด้วย ๑ นอกนั้นงดออกเสียงนะ ครับ กรรมการครับ เชิญคุณพานิชย์ช่วย

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม พานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา ขอกราบเรียนเสนอรายชื่อคณะกรรมการ

ประธานวุฒิสภา : เอาจำนวนก่อนนะครับ

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : ขอเสนอชื่อจำนวน ๒๑ ท่าน ขอผู้รับรองครับ
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง
 นะครับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ คุณวิรัช เชิญครับ

นายวิรัช ไศสุวรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ผมขอกราบเรียน
 เสนอ ๒๒ ครั้ง ผมอยากจะขอเสนอเพิ่มอีกสักท่านหนึ่งนอกเหนือจากบัญชีที่คุณพานิชย์
 เสนอ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ มีผู้รับรองหรือเปล่า เชิญรับรอง
 กันหน่อยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ถูกต้องนะครับ เชิญคุณพานิชย์เสนอ

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : ขอกราบเรียนเสนอรายชื่อคณะกรรมการ
 วิชาสามัญ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน
 ของรัฐสภา พ.ศ. .... จำนวน ๒๑ ท่าน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายกำธร อุดมฤทธิ์จุ
๒. นางกิริธดา สุมาวงศ์
๓. นายเกษม สุวรรณกุล
๔. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ
๕. นายธนนิติ เศรษฐบุตร
๖. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๗. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์

๘. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ
๙. นายพินิต อารยะศิริ
๑๐. นายไพศาล กุศลชัย
๑๑. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
๑๒. พลตำรวจเอก วสิษฐ เดชกุญชร
๑๓. นายวัฒนา รัตนวิจิตร
๑๔. นายวิจิตร ศรีस्थาน
๑๕. นายวิษณุ เครืองาม
๑๖. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
๑๗. นายอารีย์ วงศ์อารยะ
๑๘. นายอาษา เมฆสวรรค์
๑๙. นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์
๒๐. นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ
๒๑. นายเพชร ชุติธรรมดำรง

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรอง

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ผมขอเสนอ

คุณไพศาล พืชมงคล เพิ่มเป็นกรรมาธิการอีก ๑ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดจะเสนอท่านอื่น

ใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่า ทั้ง ๒๒ ท่านเป็นกรรมาธิการวิสามัญ

ชุดนี้ นะครับ เชิญคุณพานิชย์

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กระผม พานิชย์ เจริญเผ่า ขอกราบเรียนเสนอ
การแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ถือว่าแปรญัตติตามข้อบังคับนะครับ

ต่อไประเบียบวาระ ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๑๐๑ ๒๕๖๓
วันที่ 31 ก.ธ. ๒๕๖๓
เวลา ๑๖.๐๑ น.

ที่ สพ ๐๐๐๘/๕๔๕๓

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

(๓) กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔
อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๕๑๑๓๓

Legislative Institutional Repository of Thailand

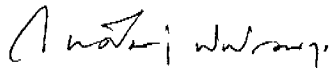
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตรา
ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุม
ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑
และที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ร้องขอ ที่ประชุมจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับ
มาตราจนจบร่าง และลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑

(ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนด
ให้ของนำเข้าเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
เป็นของที่ได้รับยกเว้นอากร (แก้ไขเพิ่มเติมรายการประเภทที่ ๑๖ ในภาค ๔ ของที่
ได้รับยกเว้นอากร)

เหตุผล

โดยที่คนพิการเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพของ
ความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพ และในการมีส่วนร่วม
ในกิจกรรมของสังคม ดังนั้นเพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสดำรงชีวิตในสังคมให้ทัดเทียม
คนปกติ มีโอกาสประกอบอาชีพ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมได้ดียิ่งขึ้น จึงสมควร
ส่งเสริมให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีสภาพที่ดีขึ้น โดยยกเว้นอากรขาเข้า
สำหรับของนำเข้าเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIPT

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....".

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภท ๑๖ ในภาค ๔ ของที่ไว้รับยกเว้นอากร แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประเภท	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละบาท
"๑๖"	ของที่นำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะ หรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง <u>หมายเหตุ</u> คำว่า "คนพิการ" และ "การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ" ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ"		ยกเว้นอากร	

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ตูสยสุข)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ
 นายพินิต อรรถะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารานุกรม

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
 พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตรา
 ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้
 พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทน
 ราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๓๐
 กรกฎาคม ๒๕๕๑ และที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้พิจารณาโดยกรมการพิธีการเต็มสภา
 ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร้องขอ ที่ประชุมจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
 ในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๑ ให้เสนอต่อ
 วุฒิสภาเพื่อพิจารณาค่อยไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
 ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดให้ของนำเข้าสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เป็นของที่ได้รับยกเว้นอากร (แก้ไขเพิ่มเติมรายการประเภทที่ ๑๖ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร)

เหตุผล

โดยที่คนพิการเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพของ ความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพ และในการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมของสังคม ดังนั้นเพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสดำรงชีวิตในสังคมให้ทัดเทียม คนปกติ มีโอกาสประกอบอาชีพ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ได้ดียิ่งขึ้น จึงสมควร ส่งเสริมให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพให้รับสภาพที่ดีขึ้น โดยยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของที่นำเข้าสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพ คนพิการ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : คุณณรงค์จะพูดอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายณรงค์ ปฏิบัติภารกิจ : กระผม ณรงค์ ปฏิบัติภารกิจ สมาชิกวุฒิสภา
 กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ก่อนอื่นกระผมต้องขอขอบคุณทางรัฐบาลที่
 เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาครับ แสดงว่าสังคมไทยเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทาง
 ทักษะคิดต่อคนพิการมากขึ้น กระผมขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วย
 เหตุดังนี้ครับ ข้อแรกก็คือว่า ~~ที่~~จะเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลอย่างยิ่ง ~~ที่~~ เพราะเหตุว่า
 โดยข้อเท็จจริงนั้นคนพิการก็ได้รับเครื่องช่วยคนพิการต่าง ๆ ตามกฎหมายอยู่แล้วตาม
 พระราชบัญญัติการฟื้นฟู แต่เครื่องช่วยเหล่านั้นบางทีก็มีไม่พอบ้าง มีคุณภาพไม่ดีบ้าง
 เราที่ส่งมาจากต่างประเทศ เมื่อส่งมาจากต่างประเทศก็ได้รับการยกเว้นภาษี เดิมทีเดียวไม่ได้
 รับการยกเว้น ได้รับเฉพาะของคนตาบอด ซึ่งบอกว่า เป็นของซึ่งใช้สำหรับคนตาบอด
 เฉพาะเท่านั้น แต่ครั้งนี้เราจะได้รับประโยชน์ บางครั้งต่างประเทศก็ส่งเครื่องช่วยมา เรายัง
 ต้องเสียภาษีอยู่ อย่างเช่น ^{วี}ทีวี ๆ นี้เรามีการแข่งขันฟุตบอล ๑๐๐ วัน เราจะ
 ต้องไปวิ่งเต้นเพื่อจะลดหย่อนภาษี ไม่อย่างนั้นเราต้องเสียภาษี บางครั้งภาษีอากรขาเข้า
 ได้รียกเว้นต้องไปเสีย ~~ภาษี~~ (VAT) ภาษีมูลค่าเพิ่มอีก ตรงนี้กระผมเข้าใจว่า รวมถึง
 ภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย ~~ด้วย~~ ประโยชน์อีกอย่างหนึ่งที่เราจะได้จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ก็คือ ~~ที่~~ คนพิการนั้นตามแผน ๘ เป็นทรัพยากรบุคคล การที่เรามีเครื่องช่วยทำให้เขาออก
 ไปสู่สังคมและเป็นแรงงานได้มากขึ้น เดิมทีเดียวนั้นตามภาคทฤษฎีของแรงงาน ~~ที่~~จะบอก
~~เขาว่า~~ คนพิการกับคนแก่ ~~ที่~~ไม่อยู่ในกลุ่มที่มีประโยชน์ในด้านแรงงาน แต่จากการที่เรา
 ได้เครื่องช่วยเหล่านี้มาโดยที่ไม่ต้องเสียเงินมากมายนัก คือได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า ~~ที่~~
 มีผลทำให้เราเป็นพลเมืองซึ่งเริ่มเป็นประโยชน์ในภาคแรงงานมากขึ้น ก็มีการพูดกันเสมอ
 ว่า คนพิการต้องการความเท่าเทียมกัน กระผมทราบดีว่า ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย
 คงจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เพื่อความสบายใจที่ว่า ทำไมคนพิการ โหมว่า
 เสมอภาคเท่าเทียมกัน ทำไมจึงมาขอสนับสนุนนี้ กระผมอยากจะเปรียบเทียบคร้าเหมือนท่าน
 ที่เคยเล่นกอล์ฟ เวลาออกไปสู่สนามกอล์ฟนั้นทุกท่านจะมีแฮนดิแคพ (Handicap)

เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นแต่เพียงขอขั้นต้น คือขอเด้าต้อเล็กน้อย เพื่อที่ว่าพอมีงานทำแล้วจะเสียดายรายได้อ่าเทียบกันหมดครั้นแต่ของด้วยอย่างที่เราจำเป็นจะต้องใช้ เพราะเหตุว่าเทคโนโลยีในเรื่องเครื่องช่วยคนพิการนั้น บัดนี้พัฒนาไปเร็วเหลือเกิน จนกระทั่งสหภาพกรรัฐตามไม่ทัน ครั้นองค์กรของคนพิการหรือคนพิการเองจะเป็นผู้ทีู้คิดว่า หากเมืองไทยไม่ได้อีกต้องสั่งซื้อจากเมืองนอก กระทบมีข้อสังเกตนี้คือว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้แล้ว แก้อใจแล้วก็ยังไม่ได้ใช้ทันทีทันใด ยังจะต้องมีการเขียนหลักเกณฑ์เงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่อธิบดีกรมศุลกากรจะกำหนดและด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี กระทบอยากจะทำข้อสังเกตและบันทึกไว้ว่า ในการกำหนดหลักเกณฑ์นั้นอย่าทำกันเองเลยครับ ท่านไม่รู้หรือครับ ต้องเรียกสมาคม องค์กรหรืออย่างน้อยที่สุดผ่านคณะกรรมการฟื้นฟู ซึ่งมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธาน ต้องทำงานร่วมกันครับ ท่านทำงานคนเดียวก็จะไม่มีรายละเอียดซึ่งครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โตุวรธรจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระทบ วิชัย โตุวรธรจินดา กระทบขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งกระทบคิดว่าออกมาในเวลาที่เหมาะสม เพราะขณะนี้เรากำลังจะมีรัฐเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันพหุสปีกเกมส์สำหรับคนพิการ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ออกมาก็จะทำให้ต่างประเทศได้เห็นว่ามีรัฐบาลชุดนี้ให้ความสนใจกับคนพิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไขเรื่องพิศดัตราศุลกากรในประเทศที่ ๑๖ ก็เท่ากับเป็นการขยายการช่วยเหลือ นอกเหนือไปจากคนตาบอดแต่เดิมมาเป็นสำหรับคนพิการทุกประเภท แสดงว่าเราได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ และเราได้ขยายไปถึงเรื่องของการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการด้วย ครั้นที่กระทบคิดว่า น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง คนพิการนั้นยังเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถที่ยังช่วยประเทศชาติได้อีกมากมาย

อย่างไรก็ตาม ท่านประธานฯ ครั้น กระทบขออนุญาตตั้งข้อสังเกตสัก ๑ ประการ
ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งท่านดูแลเรื่องนี้โดยตรง

ข้อสังเกตข้อแรกก็คือ กฎหมายฉบับนี้ยกเว้นแต่เพียงอาคารเช่า
แต่ยังมีภาษีอย่างอื่นอีกที่เกี่ยวข้อง อย่างที่คุณณรงค์พูดถึงเข้าใจว่า จะยกเว้นภาษี
มูลค่าเพิ่มด้วย กระทบตามกฎหมายแล้วภาษีมูลค่าเพิ่มยังไม่ยกเว้น เพราะฉะนั้น
ถ้าหากผู้มีภาษีอื่น ๆ อยู่ด้วยรัฐบาลจะเข้าไปดูแลให้ครบวงจร ก็คือสามารถจะทำให้
คนพิการได้ราคาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ หรือผู้จำเป็นจะต้องใช้ ในการฟื้นฟู
สมรรถภาพโดยไม่ต้องเสียภาษีเลย ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับคนพิการและครอบครัว

ข้อสังเกตประการที่ ๒ ก็คือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
คนพิการนั้น ไม่ว่าจะเป็นตัวผู้พิการทางตา ส่วนใหญ่ก็เป็นแว่น เป็นไม้เท้า
คนที่พิการทางการได้ยินคือทางหู ก็มีเครื่องช่วยฟัง เครื่องขยายเสียง เครื่องโทรศัพท์
ที่ใช้เส้นสะเทือนหรือใช้สัญญาณแทนการพูด หรือพิการทางการเคลื่อนไหว พวก
แขนเทียม ขาเทียมทั้งหลายเหล่านี้ กระทบอยากจะทำให้ทางกระทรวงการคลังพยายามที่จะ
ส่งเสริมให้มีการผลิตขึ้นในประเทศด้วย แทนที่เราจะต้องไปสั่งเข้าจากต่างประเทศ
กระทบเชื่อว่า ขณะนี้ความสามารถของคนไทยในการผลิตอุปกรณ์เหล่านี้ ก็ยังมีอยู่
เพียงแต่ว่ารัฐบาลน่าจะส่งเสริมโดยการยกเว้นภาษีสำหรับผู้ซึ่งลงทุนทางด้านนี้ กระทบ
คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ที่จะช่วยให้คนพิการได้ของใช้ที่ผลิตในประเทศ ลด
ลดปัญหาเรื่องการขาดดุลการค้าด้วย

ข้อสังเกตข้อที่ ๓ ก็คือ เรื่องของเงินทุน เงินทุนที่จะช่วย
คนพิการไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการยังชีพของคนพิการก็ดี การซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้
เพื่อให้นักพิการสามารถดำรงชีพอยู่ได้ในสังคมนี้ก็ดี กระทบ เราซึ่งขาดแคลน กระทบ
จำได้ว่าในวันแรงงานแต่ละปีก็จะมีมูลนิธิคุณากร ซึ่งอยู่ในอุปถัมภ์ของสมเด็จพระ
พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ออกมาหาทุนเป็นประจำ เพื่อไปช่วย
คนงานที่พิการเนื่องจากการทำงาน ซึ่งเงินทุนก็ยังมิใช่อุปถัมภ์ ก็ขอกราบเรียนผ่านไปยัง
รัฐบาลว่า ถ้าอย่างนั้นจะช่วยจัดสรรงบประมาณบางส่วน เพื่อมาส่งเสริมกองทุนสำหรับ

ช่วยคนพิการด้วยก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ที่จะทำให้คนพิการสามารถที่จะช่วยตัวเอง
ได้ และอยู่ในสังคมได้ด้วยความสะดวกสบาย ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพานิชย์

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

กระผม พานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา กระผมคงสนับสนุนร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ สิ่งที่จะได้เอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับผู้พิการที่มีอยู่เป็น
จำนวนมากในขณะนี้ กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาล
ในส่วนของคนพิการนั้นเราคงจะพูดกันว่า เรามาแก้ปัญหานี้ไปเลยเหตุ คนพิการ
ที่มีอยู่ ๒ ประเภท ประเภทที่ ๑ คือ คนพิการที่เกิดมาโดยกำเนิด และประเภทที่ ๒ คือ มีชีวิตปกติสุข
แล้วมาพิการในภายหลัง ส่วนในภายหลังนั้นส่วนที่สำคัญที่สุดคือในโรงงาน
อุตสาหกรรม นับวันตลอดเวลาที่โรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาส่งเสริมให้มีการผลิตกัน
มากขึ้นในประเทศไทย จากตัวเลขนับวันและทุกปีที่มีการจัดสหประชาชาติความปลอดภัย
แห่งชาติ ตัวเลขสูงขึ้นอย่างน่าตกใจ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า เมื่อ
ส่งเสริมให้โรงงานที่จะลดความเสียหายของเครื่องใช้ของคนพิการ นโยบายของรัฐบาล
น่าจะมีให้ชัดเจนว่า เราจะทำอย่างไรในการป้องกันด้วย กระผมเคยเมื่อหลายปีก่อน
นั้น มีต่างประเทศสนับสนุนในเรื่องคุ้มครองในการใช้สารเคมีของภาคเกษตรกร
รวมทั้งคลุมในการที่จะดูสารพิษในการพ่นยาปราบศัตรูพืช ผลปรากฏว่าใช้เวลา
๖ เดือนกว่าจะเอาของจีนนั้นออกมาได้ และก็เสียหายที่นั่นจนถึง ๕,๐๐๐ บาท
๖,๐๐๐ บาท ฉะนั้นส่วนตรงนี้ กระผมคิดว่า ทำอย่างไรถ้าจะมีการยกเว้นในการที่จะ
นำเข้าอุปกรณ์ในการป้องกันเรื่องความปลอดภัยในการทำงานที่ดี ในภาคเกษตรกรก็
ดี เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอเป็นข้อสังเกตให้ทางรัฐบาล ช่วยกรุณา
ส่งเสริมในสิ่งที่คิดว่า จะมีการป้องกันบุคลากรที่สำคัญของชาติ ที่เราไม่จำเป็นต้องมา
เจอคนพิการกันเต็มบ้านเต็มเมืองในขณะนี้ ฉะนั้นส่วนตรงนี้กระผมคิดว่า ในการ
ป้องกันพื้นฐานนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอฝากข้อสังเกตนี้
ผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาล ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอขอบพระคุณท่านผู้อภิปรายทุกท่านที่กรุณาให้การสนับสนุนในการนี้ ขอเรียนว่า การแก้ไขกฎหมายครั้งนี้ที่มีสาระสำคัญอยู่เพียงมาตราเดียว ~~พ.ร.บ.~~ คือมาตรา ๑ ~~ที่~~ ^{ซึ่ง}เป็นการเปลี่ยนสาระสำคัญในประเภทที่ ๑๖ จากเดิมที่จำกัดว่า ของที่ได้ รับยกเว้นภาษีอากรมีเฉพาะของที่ใช้สำหรับคนตาบอดเท่านั้น เราได้ ~~ได้~~ ^{ได้}เปลี่ยนแปลง ให้ครอบคลุมกว้างขวางขึ้น ให้รวมถึงคนพิการโดยเฉพาะ คนพิการนี้ก็มีกฎหมายรองรับ ในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ได้เขียนบทนิยามเอาไว้เรียบร้อยแล้ว ว่าคือใครบ้าง อย่างไร เขียนไว้อย่างค่อนข้างจะรัดกุม ~~ที่~~ ^{ซึ่ง}รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของ รัฐมนตรี ผมเรียนท่านสมาชิก ^{ซึ่ง} ~~ที่~~ ^{ด้วย} ~~ที่~~ ^{ด้วย} ความเป็นห่วงว่า ออกให้อธิบดีพิจารณาโดย รอบคอบและรวดเร็ว ผมเรียนว่า การนี้อธิบดีกรมศุลกากรได้เตรียมการพร้อม ~~ไว้~~ ^{ไว้} หมดแล้ว ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} หลักเกณฑ์ทั้งหมดได้ทำเอาไว้แล้วมีกฎหมายนี้ประกาศใช้ เราก็จะ ประชุมหลักเกณฑ์ได้ทันที ส่วนที่ท่าน ~~ที่~~ ^{ซึ่ง} ~~ที่~~ ^{ด้วย} ความเป็นห่วงว่า เรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับ ~~ด้วย~~ ^{ซึ่ง} กฎหมายนิมิตค่าเพิ่มหรือไม่ ก็ขอกราบเรียนว่า นอกจากยกเว้นภาษี ศุลกากรแล้วยังจะได้รับผลยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย ~~ที่~~ ^{ซึ่ง} ตามมาตรา ๘๘ (๒) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งผมได้ทำไปล่วงหน้าไว้เสร็จรอรองรับทุกอย่างไว้เรียบร้อยแล้ว ผมขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เห็นจะลงมติกันได้ ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ต่อไปผมจะขอมติ ที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ รับหลักการ ~~ที่~~ ^{ซึ่ง} กรรมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรี

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เนื่องจากข้าพเจ้าจะมีการแข่งขันกีฬาฟุตบอลลีก และจะมีของ
จำเป็นในการสั่งซื้อสำหรับคนพิการจำนวนมาก ผมใคร่ขอประธานอนุญาติ ขอดัง
กรรมธิการเต็มสภาพิจารณา ๓ วาระรวดครับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐมนตรีเสนอกรรมาธิการเต็มสภาพิจารณา
๓ วาระ มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เหตุท่านเลขานุการดำเนินการ
นายพินิต อารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราสุลากกร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภท ๑๖ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประเภท	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละบาท
“๑๖	<p>ของที่นำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะ หรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง</p> <p>หมายเหตุ คำว่า “คนพิการ” และ “การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ”</p>	ยกเว้นอากร		

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โฉมสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ขออนุญาตถามท่านรัฐมนตรีว่า ~~ว่า~~ ความหมายที่แก้ไขในที่นี้ ~~ว่า~~ หมายถึงของที่ใช้ที่นำมาสำหรับการแข่งขันกีฬาฟลิกเกมส์ด้วยหรือเปล่า

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กระผมขอกราบเรียนว่า รวมถึงสำหรับส่วนที่คนพิจารณาใช้ครับ ไม่ว่าจะใช้ในวัตถุประสงค์หรือใช้ในการแข่งขันกีฬา ~~ที่~~ ที่ขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า สำหรับเรื่องฟลิกเกมส์ นอกจากของเหล่านี้แล้วเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้ ภาษีธุรกิจเฉพาะอะไรต่าง ๆ หรือภาษีมูลค่าเพิ่มกระผมยกเว้นไว้ทั้งหมดแล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ~~ที่~~ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ~~ครับ~~ ขอเชิญลงคะแนนได้ ~~ด้วย~~ เรียบร้อยแล้ว ~~ครับ~~ รวมคะแนนได้ (มีสมาชิกเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : มีมติให้ความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ ~~ครับ~~

วันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ผมขอขอบคุณทุกท่านครับ ขอปิดประชุม
ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

นนทพร	แก้วมะเร็ง	สุกัลักษณ์	โอภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะภัก	ศิริวรรณ	โชติพันธุ์
วิมล	แจ้งธัตตะ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ภาวณา	ภักฉัตรทัน
ศุวิมล	มหาจำปา	าวิณัพร	มีสมเพิ่ม
ศุชาดา	ภมระราภา	ศิริลักษณ์	แซ่ตั้ง
ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
ตำรวจ	ผลประสิทธิ์	สุภาภรณ์	มาลัยทัต
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์	แก้วสุขใจ
สมบูรณ์	จำกระแสร์	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์		

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาแก้ไขรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกวลินสฤตย์ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรชยา สุคนทรทรัพย์	
๕.	นายจันทังค์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายชัยเชต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประจวบ	
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชูณหะวัณ	
๙.	พลเอก บุลฤทธิ์ ทรทรบานนท์	
๑๐.	นายประยอม ชองทอง	
๑๑.	นายขงยุทธ เตลตลก	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต จ่างตระกูล	
๑๔.	นางสุกัญญา พลศักดิ์	
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชรชัย เกษมศุข	
๑๗.	นายพินิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

สกรับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๕

